

# Notes du mont Royal

[www.notesdumontroyal.com](http://www.notesdumontroyal.com)

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES  
Google Livres

# LVCIANI

IVDICIVM VOCALIVM,

SIVE

TAV FVRTI ACCVSATVM,

A SIGMA

CORAM VOCALIBVS IVDICIBVS.

CVM INTERPRETATIONE LATINA.

ET GRAMMATICA SINGVLARVM  
vorum explanatione.

*In usum iuventutis quædam.*



ROT H O M A G I.

Apud RICHARDVM L'ALLEMANT, propè  
Collegium Societatis I E S V.

M. DC. LII.

THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE

JANUARY 1, 1901

REPORT

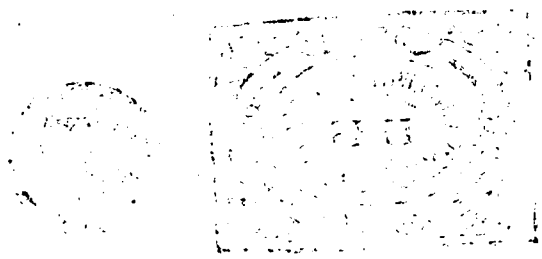
OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN RESPONSE TO A RESOLUTION

PASSED BY THE SENATE

APRIL 1, 1899

ALBANY: J.B. LEECH, STATE PRINTER



Approved by the Senate

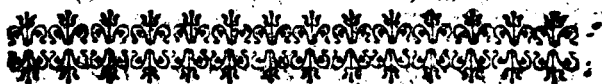
\_\_\_\_\_  
JANUARY 1, 1901

# IV DICIVM VOCALIVM,

## ARGVMENTVM.



EST lusus valde festinus atque elegans, ad exemplum iudicialis actionis compositus. Queritur enim σῆμα de vi & iniuria τῷ, quod ab eo plurimis dictionibus spoliatur, & quasi de sua possessione deiiciatur. Exordio benevolentiam captat simulatione modestie, & excusando necessitatem suam. Deinde per translationem ad θεόν venit. Nullam litterarum suo loco & ordine mouendam esse. Hinc iudicibus admonitis ut pro officio suo agant; & ceterarum ordinem atque dignitatem cuiusque conseruent. Narratiunculam subiungit, quæ confirmationem causæ continet. Hanc postea longa primum enumeratione aliorum damnorum eidem sibi illatorum amplificat: deinde etiam collatione modestie suæ, & illius petulantie tum erga se, tum erga ceteros etiam homines, & quam eidem etiam hominibus iniustum ac detestabile sit, docet.



# ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΔΙΚΗΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

ΤΗΘΘΕΣΙΣ.



Πι ἄρχοντι Δεισάρχῳ Φαλη-  
ρέως Πυαγε-ψιώνος ἐβδόμη ἰσακρύ-  
χεα φιλῶς ἔθηκε τὸ Σίγμα πρὸς τὸ  
ταῦ ἐπὶ τῇ ἐπὶ ἀφώνηέντων, βίας  
ὑπαρχόντων καὶ ἀπαγῆς ἀφηρησθαι  
λέγει πάντων τῶν ἐν δὲ πλεῖστον εὐφροσύνας.

1. ἄρχοντας, part. part. verbi ἄρχω, est in gen. cum  
præpos. ἐπὶ, in quæst. quando. ἄρχω, impero, in  
præpos. 2. coniug. f. ξφ. p. ἄρχα

2. Δεισάρχῳ, gen. 3. simp. Δεισάρχῳ, nomen pro-  
prium viri.

3. Φαληρέως, gen. Att. 3. contract. Φαληρέως, ut  
βασιλέως.

4. Πυαγε-ψιώνῳ, gen. 5. simp. Πυαγε-ψιών, mensis in  
quo sacra Apollini fiebant coctis leguminibus, cui  
mensis respondere putatur October. R. πύακη, u.  
faba, legumen, & ἔψω, coquo.

5. ἐβδόμη, nom. adiect. ἐβδόμος, ἐβδόμη, ἐβδόμη,

# LUCIANI

IVDICIVM VOCALIVM.

ARGVMENTVM.



*Imperante Aristarcho Phalereo Octobris septimo die incipientis littere instituit Sigma aduersus Tau coram septem vocalibus violentie prefectas & rapine spoliatum esse dicens vocibus omnibus que per geminum Tau proferuntur.*

*septimus, a, um; subauditur inter, est in dat. quia in quaest. quando nomen ponitur in gen. aut dat. sine aut cum praepos. R. in a.*

*6 isapros, praes. part. pass. vocis verbi isami, sto: principium enim mensis apud Graecos dicitur isapros & μην, quasi mensis stans.*

*7. Γεγονι, acc. 2. sumpt. η γεγων, accusatio, lis, γεγων, scribo.*

*8. εδετο, 3. perf. Aor. 2. med. εδεμην, ededo, edeto, εδεμην, pono; colloco, instituo.*

*9. Σιγμα, in nominatio, est neutrius generis & indeclinabile quia est nomen litterae graecae.*

10. Πρὸς, *adversus*. præpos. gaudens acc. in hac significatione.

11. Τῶν, nomen litteræ græcæ, indeclinabile & in acc.

12. Ἐπὶ, *coram*, *apud*, præpos. serviens genitivo.

13. ἑπτὰ, *septem* nomen adiect. numericale & indeclinabile in gen. plur.

14. φωνήεντων, genit. plur. s. simp. ὁ φωνήεις, ἡ φωνήεσσα, ὁ φωνῆς, vocalis & hoc vocale: vnde τὸ φωνῆς, vocalis littera, subintelligendo ἡμῶν φωνῆ, vox. φωνέω, loquor.

15. βίας, gen. sing. 2. simp. βία, vis, *violencia*, terminatur in α purum ideo habet ας in gen. βίαι & *violens*; βιάζομαι *violō*.

16. ὑπάρχοντων, gen. plur. participii præsentis ὑπάρχων, οντος, ab ὑπαρχω *sum*. *præficio* f. ξω, p. ὑπῆρχα. ex ἄρχω & ὑπο, cuius posterior vocalis tollitur ob sequentem vocalem.

17. καὶ, Coniunctio gaudens pari casu ante & post.

18. ἑρπαιῆς, gen. sing. 2. simp. ἡ ἑρπαιή, *varina*, ἑρπαῖς; γάραι, ἑρπάζω; *vario*, *corrumpo*, *mente percipio*.

Μέχρι μὲν, ὃ φωνήεντα διχασαί, ὀλίγα ἡδικοῦμεν ὑπὸ τούτῳ τῷ τῶν, καταχρωμένους τοῖς ἑμοῖς, κατὰ τὸν ἵθι δὲ εἶναι μὴ δεῖ. & βαρέως ἔφερον τὴν βλάβην, καὶ παρήκον εἷα τῇ λεγομένην ὑπὸ τῆς μαρτυρίας, καὶ ἱερὰ φιλάοντα πρὸς τοὺς ἑμῶς, καὶ τὰς ἄλλας συλλαβὰς.

19. ἀφαιρέω, præt. perf. inf. passivi. ἀφαιρέομαι, spoliator. ἀφαιρέω, aufero. f. ἀφαιρήσω, p. ἀφείρηκα, mutatio α praesentis in η, diphthogum, aor. 2. ἀφείλον, ab ελω, cuius augmentum fit addendo, non autem mutando in η, componitur ex αἰρέω, capio & ἀπό, cuius tollitur & mutatur π in φ ob sequentem diphthogum aspiratam. αἵρεσις, electio, barefis.

20. λέγων, præs. part. scribitur per ο quia est in neutro. λέγω, dico, f. ξω, p. χα, ὡς sermo à præt. med. λελογα.

21. πάντων, gen. plur. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσι, τὸ πᾶν, omnis & omne. subauditur ῥημάτων, dictionum.

22. εν, in. prapof. feruiens dat.

23. διπλό, dat. sing. 3. simp. διπλό, duplex, & per contractionem διπλῶς, gen. διπλός, διπλῶ, dat. διπλόω, διπλώ, plurima enim nomina 3. simpl. contrahuntur per omnes casus.

24. εἶ, nomen litteræ græcæ.

25. ἐκφερομένων, gen. plur. participii præs. pass. ὁ ἐκφερόμενος, à verbo ἐκφέρω, profero, effero, ex præt. ἐκ, & φέρω, f. οἶσω ab οἶω, aor. 1. ἤνεγκα, 2. ἤνεγκον, præt. med. Att. ἐνήνοχα, pass. ἐνήνεγμαι, ab ἐνεγκω.

Quandiu, o vocales Iudices, paruis iniuriis afficiebar ab hoc Ταῦ, quod abutebatur rebus meis & auferabat unde non par erat: non grauius ferebam hoc damnum & dissimulabam nannulla quæ dicebantur propter modestiam quam scitis me seruare & erga vos, & alias syllabas

1. μέχρι, vel μέχρις, aduerbium, donec, quandoque,  
usque, ad.

2. μὲν, quidem; quandoque, ut hoc loco est parti-  
cula redundans, & ponitur tantum ornatus gratiā.

3. ὦ, aduerbium vocandi.

4. φωνήεντες, vocatiuus pluralis neutrius generis:  
ὦ φωνήες, ἢ φωνήεσσι, ὦ φωνῆεν, vocalis ὦ hoc vocale;  
unde ὦ φωνῆεν, vocalis littera subintelligendo  
ἡγεμνα φωνῆ, vox φωνέω, loquor.

3. δικάσαι, vocatiuus plur. ὁ δικάσης, ἤ, Index, &  
simpl. δίκη, Ins. δικάσθαι, Insus. δικάσω, vel δικάζω, In-  
dico.

6. ἡδίκημένω, prima persona imperf. pass. ἡδικο-  
ῦμαι, ἡδίκημένω, à verbo ἡδικέω, iniuriā afficio, I. con-  
iug. circumfl. f. ἡδικήσω, p. ἡδικήκει, pass. ἡδικήμασθαι  
componitur ex α privatiua particula, & δίκη, Ins.

7. ὀλίκα, neutrum plurale, aduerbialiter hic sumi-  
tur. ὀλίγον, γινώσκω, paucus. 4. ἡμεῖς, ὀλίγα ἡδίκημένω, pau-  
cis iniuriis afficiebar; μέτρια ἡδίκημένοι, mediocribus  
iniuriis affecti, vel mediocriter offensi.

8. καὶ, præpositio, ponitur post verbum passiuum  
cum genitio.

9. ταῦτα genit. Attic. ὁ ὅτος, ἔστιν, ὦ ταῦτα: genit.  
communis ταῦτα, Attic. ταῦτα, Attici enim prono-  
minibus demonstratiuis addunt, ἵνα per omnes ca-  
sus, ὁ ὅτος, ταῦτα, ταῦτοι, ταῦτα.

10. κατέχευμαι, præsens genit. participii pass.  
κατέχευμαι, abutor, ex χεῖ, contra; & χέωμαι, vior,  
χεῖν, cōmodo, utendum, do. 2. cireconf. f. ἴσω, p.  
κατέχευμαι, resumendo tamen pro aspirata.  
ὦ χεῖμα, utilitas ὦ; καὶ ἡ, χεῖμασθαι utilis. ὦ χεῖμασθαι,  
us.

11. ἐμοῖς, dat. plur. neut. genet. subaud. κτήμασ  
possessionibus. ab ἐμός, ἐμοί, ἐμάν, meus, mea, meum.

12. καίρειν, genit. part. præs. καίρειν, aufero,  
ex χτ & αἰρέω, tollo. 5. coniug. baryt. f. αἰρέω, p.  
ἡρέκα, pass. ἡρμαι.

13. εἰς, adverbium loci, hic, ibi, illic, huc, illuc,  
hinc, illinc. μή, adu. non.

14. δεῖν, a δέω, ligo, f. δεῖναι, Agr. 1. ἐδέσσε, im-  
perf. ἐδε.

15. ὕ, adu. non, sequente consonante, ὕκ, ante  
vocalē lenem ὕχ ante vocal. aspiratam.

16. βρέως, adu. graviter, moleste. βρέω, pendus.  
βαρέω, exano.

17. ἔφερον, 1. persona imperf. act. φέρω, f. ὄσω, ab  
αἴω, Aor. 1. ἔνεκα, 2. ἔνεκα, pass. ἔνεκα, pass.  
ἐνεκαμαι, ab ἐνεκα.

18. βλάβην, acc. sing. 2. simp. βλάβη, damnum, po-  
κα, βλάπτω, vel βλάβω, laedo, damno, afficio.

19. παρήκον, 1. person. imperf. act. verbi παρακῶ,  
distinuo, perperam audio, ex παρὰ cuius & tollitur  
ob lequentem vocalē, & ἀκῶ, audio, f. ἐκῶ, p.  
2. ἔκω, pass. ἐκόμεναι, p. μετὰ αἰτ. ἀκῶ, Aor. 2.  
act. ἔκω, εκοῦ, audiui, sensui, audiendi.

20. ἐνί, acc. plur. neut. sing. ἐνί, aliqua.  
ἐνί, alicubi.

21. λευγῶν, genit. plur. part. præs. pass. verbi  
λέγω, dico, colligo, f. ἔω, p. ὄκα, med. λέγω, purato  
ἐν ο, λέγω, & sermo. κατὰ, propter, in hac si-  
gnificatione regit genit.

22. μετρίως, genit. sing. 5. simp. ἡ μετρίως,  
moderatio, modestia, ab adiectivo μέτρος, mode-

*bus, moderatus*; nam adiectiva in os formant substantia form. gener. in ότης. R. μέτρον, &, ὅ, *mensis, & modus*. μετρέω, ὦ, *metior*.

23. ἡ, acc. sing. femininus articuli subiunctivi ός, ἡ, ό, *qui, quae, quod*. genit. ἧς, ἡς, &c.

24. ἴτε, & pers. plur. praes. verbi ἴσθαι, *scio quod* sic coniugatur S. ἴσθιμι, ἴσθις, ἴσθισι. D. ἴσατο, ἴσατον, P. ἴσμεν, vel ἴσμεν, ἴσατε, vel ἴτε, ἴσασι, vide anomala in με.

25. με, dictio enclitica in acc. sing. ab ἐγώ; *ego*, gen. ἐμέ, dat. ἐμοί, acc. ἐμέ, & per aphæresim με, μοί, με.

26. φυλάσσω, acc. sing. part. praes. verbi φυλάσσω, vel Att. φυλάττω, *custodio, seruo*. f. ξω, p. χα.

Επει δὲ ἐς τοσούτων ἤξει πλεονεξίας καὶ ἀνοίας, ὥστε ἐφ' οἷς ἡσυχία πολλὰκις οὐκ ἀγαπᾶν, ἤδη καὶ πλείω προσβιάζειται, ἀναγκάως αὐτὸ εὐθύνα νῦν ὧδε τοῖς ἀμφοτέροις εἶδουσιν ὑμῶν δόξα δὲ ὅτι μικρὸν με ὅτι τῆς ἀποθλίψεως ἐπερχεται τῆς ἐμαυτοῦ, πρὶν γὰρ τὸν πικρὸν γυναικὸς αἰσπομῆζον προσπῆσαι, ἀρᾶν με τῆς οἰκείας ἀποθλίψαι χώρας, ὡς ὀλίγου δεῖν ἡσυχίας ἀγαθόντα, μηδὲ ἐν γραμμασιν ἀριθμεῖσθαι ἐν ἴσῳ δὲ καίῳ τῷ φόβῳ.

1. ἐπεὶ, adverbium. *postquam, quia, quoniam*.

2. δὲ, vera. hae particula semper postponitur.

3. ἐς, vel ἐν, in, ad, praepositio, serviens accusativo.

4. τοσούτοι, acc. sing. neutrius generis adiectivi

περὶ ἐκείνου, ὁ καὶ ἡ, custos.

27. πρὸς, prepositio, erga, regit acc. in hac significatione.

28. τε, que, particula copulativa enclitica, semper postponitur.

29. ὑμᾶς, acc. plur. pronominis 2. persona οὐ, in. genit. οὗ, &c.

30. ἄλλας, acc. plur. ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, non autem ἄλλοι, alius, α, ud. ἄλλως, aliter. ἄλλοι, alibi.

31. συλλαβὰς, acc. plur. 2. simp. συλλαβή, syllaba, ἀ συλλαμβάνω comprehendo, quia syllaba plures litteras comprehendit. vnde συλλαβή index libri. συλλανψις ἢ syllepsis, argumentum.

Postquam vero ad tantam venit avaritiam & amentiam, ut iis que tacui sæpe, non contentum nunc etiam, maiorem vim asserat, necessario ipsū accuso nunc apud vos qui utrumq; nostris metus verò non exiguus me super exclusione inmisit mei. nam prioribus molestiis semper aliquid maius addens, penitus me ex propria excludet sede, ita ut parum absit quin tacens ne quidem in litteris annuimeter & in simili perfer metū.

τοσούτοις, τοσαύτοις, τοσούτοις, vel. τοσούτοις, tantis, α, non Compon. ex τὸ & τῶν, tantis, & οὗτοι, hic autem legetur τοσούτοις πλεονεξίας, tantum avaritiæ, pro τοσαύτω πλεονεξίᾳ, tantum avaritiæ, adiectivo in neutro posito, substantivo verò in genitivo, et in latinis

dicimus, quid pecuniæ accepisti, pro, quam pecuniam.

5. ἡ κα, 3. persona sing. præsentis verbi βαρῦ. 2. coniug. ἡ κω, βαρῖο, f. ξω, p. χα.

6. πλεονεξίας, gen. sing. 2. simpl. πλεονεξία, amaritia; plus habendi cupiditas, ab ἔχω, habeo, f. ἔξω, & πλεον, plus, terminatur in α purum, ideo habet ingen. ας.

7. ἀνοικς, gen. sing. 2. simpl. ἀνοικς, amensia, ex a priuatiua particula, νῆς, Mens. unde ἀνς, amens.

8. ὧς, vel ὡς, ut coniunct. regit indicat, vel inficit sæpius.

9. ἐπ' οἷς, in quibus, pro ἐπὶ οἷς, tollitur ὡς, & π tenuis mutatur in φ aspiratam, ob sequentem diphthongum aspiratam. est in οἷς, dat. plural. ab adiect. subiunctiuo οἷς, ὅς, qui, quæ, quod. hic subaud. antecedens ἐκεῖναις, illis.

10. ἡσυχας, 1. pers. Aor. 1. verbi 4. coniug. ἡσυχάζω, quiesco, taceo, f. σω, p. κα. ὁ καί, ἡ ἡσυχία, quietus, tacitus ἡσυχῇ, quiete.

11. πολλάκις, 1. pers. aduerb. ἀ πολλὸς, πολλῇ, πολὺ, multis, hoc adiectiuum format obliquos casus tantquam ἀ πολλός, πολλῇ, πολλόν, unde habet ingen. πολλῶς, πολλῇς, πολλῶν, &c.

12. ἔκ, non, scribitur per κ, quia sequitur vocalis lenis.

13. ἔγκει, est in nominatiuo neut. particip. præf. ἔγκειον, ἔγκειον, ab ἔγκαω, ὦ, amo. consentis sum, est 2. circumf. f. ἦω, ἦκα. p. Aor. 2. ἔγκατο, habet enim hoc, verbum Aor. 2. & p. med. quia præsens affectum contractione non desinit in α purum.

14. μέγα, acc. plur. neut. hic adverbialiter vsur-



centes vitamque nostram.

24. δέ, eos, &, primæ contract. δέδω, timeo, f. δέδω, p. δέδωκα, med. δέδωκα, pro δέδοικα, Ionicè δέδωκα, quod est vñtatissimum.

25. μικρόν, adiect. in neut. ὁ μικρός, ἡ μικρά, & μί- κρον, p. μίκρος, a, um, comparat. ἰσών, vel μείων, vel ἐλάττων, & rarius μικρότερος, superlat. ἐλάχιστος, vel ἡμίς, & rarius μικρότερος.

26. μέ, acc. pronominis r. pers. ἐγώ: est di- ctio enclitica ideo notatur accentu acuto vox præ- cedens.

27. ἐν, in, super, præpos. regit genit. in hac significatione.

28. ἀποχίτης, genit. Atticus, a. contract. ἀπό- θιψας, ἡ, eliso, caduntur. ἀποθίβω, exprimo, elido, ab ἀπό & θίβω, prono, affligo.

29. ἐπέρχεται, 3. pers. præsent. ἐπέρχομαι, advenio, iuvando, ex ὄν & ἐρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, Aor. 2. ἔλθου, p. med. ἐλήλυθα.

30. ἐμαυτῷ, genit. pronominis compositi ex ἐμῷ, & αὐτῷ, mei ipsius, caret nominativo, dat. ἐμαυτῷ, acc. ἐμαυτόν, f. com. ἐμαυτοῦς, neut. ἐμαυτόν.

31. γάρ, nam, enim, semper postponitur.

32. ποτεπνεύματος, dat. plur. neut. præter. part. post. πνεύατῳ, ante facio, ex præpos. πρὸ, & πνέω, facio, f. ἔω, p. ἔω, p. πνέω, πνέω, unde part. πνεύματος, & neut. πνεύματος, quod substanti- uo sumitur, factum, negotium, molestia. πνεύμα, res.

33. αἰς, adverb. semper. ὁ αἰς, ἡ αἰς, perpetuus, ὁ αἰς, eternitas.

34. τί, acc. neut. ὅ, ἡ τίς, ὁ τίς, aliquis, distinctio.

clitica, gen. τινός.

35. μέλλων, comparat. irregularis in acc. cuius positivus est ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, magnus, a, um, genit. τῷ μεγάλῳ, tanquam ἀ μεγάλῳ: comparat. ὁ ἢ ἡ μέλλων, ἢ τὸ μέλλον, superlat. μέγιστος.

36. προσίδειν, part. pres. neut. 1. coniug. in με, προσίδειν, ex πρὸς, ad, & ἰδμεν, pono, fut. θέσω, ἀ δέω, p. τίθω, part. ὁ τιθεῖς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθεῖν, δίδωμαι, τὸ, appositum, δίδω, εως, ἡ, posita, δίδω, thesba, locus in quo aliquid ponitur.

37. ἀρδύω, adverb. omnino, ἀλῶ, agilitate.

38. μέ, acc. pronominis ἐγώ, pro. ἐμέ.

39. οἰκέας, nomen adiect. in gen. form. ὁ οἰκέας, ἡ οἰκεία, τὸ οἰκεῖον, domesticus, familiaris, proprius. οἰκῶ, domes. οἰκῶ, ὡ habito. οἰκίζω, aedifico.

40. ἀποθλίβειν, perf. f. r. verbi ἀποθλίβω, 1. baryt. exprimo, excludo, ab ἀπό, & θλίβω, premo, f. θύω, p. φά. ἀποθλίβεις, eliso.

41. χώρας, gen. sing. 2. simp. ἡ χώρα, vel ἡ χώρας, vel τὸ χωρεῖν, locus, sedes. ὁ χωρεῖται, π, κατῴκους.

42. ὥς, ut, ita ut, conjunct. regit indic. vel infinit. sæpius.

43. ὀλίγα, parum. adverbialiter ponitur, ut aliquando ὀλίγον, & ὀλίγον. ὀλίγος, paucus. ὀλίγα δύνει, vel μικρὰ δύνει, parum abest, ferè.

44. δεῖν, pres. infinit. verbi imperson. δεῖ, oportet, f. δεῖσθαι, Aor. 1. ἰδεῖσθαι, ἀ δέω.

45. ἡσυχία, acc. sing. 2. simp. ἡσυχία, quies tranquillitas, silentium, ἡσυχάζω, quiesco, silco. ὁ ἢ ἡ ἡσυχῶ, quietus, ἡσυχίαν ἄγω, silentium duco, 1. siloo.

46. ἀγαγόντα, acc. sing. Aor. 2. part. verbi ἀγαγέω, *duco, ago*, ἡγάγω, ῥ. ἤχα, Att. ἄγνιχα, vel ἄγνοχα, Aor. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον, quod maxime est in usu, Aor. 2. part. ἄγων. Att. ἄγαγων interposito γα.

47. *μηδὲ, necque, nec, ne quidem. coniunct.*

48: *br, in*, *przpośi* *regit* *dat.*

49. γεγραμμένον, dat. plur. 3. simp. γεγραμμένα, ατθ, ὁ  
litera, scriptum, epistola, additur, propter sequen-  
tem vocalem. γέγρα, scribo. ὁ γεγραμμένος, & liste-  
rarius.

50. ἀριθμεῖσθαι, pres. inf. pass. i. circumf. ἀριθμῆσθαι.

Δίχασον ὁ ὅχι ὑμᾶς, οἱ διχάζετε νῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ γεγραμμένα τῆς πείρας ἔχουσιν ἀφυλακίαν. εἰ γὰρ ἐξέσται τοῖς βυλομυήοις ἀπὸ τῆς καθ' αὐτὰ πείρας εἰς ἀλλοτρίαν βίαζεσθαι, καὶ τὸτο ἐπιτρέψετε ὑμῖν, ὡν χάριν ἐδὼν καθόλου π. γ. ἐφ' ὅτι. ὅχι ὅρα πάντα πρόπον αἱ συντάξεις τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐτέχθη τὰ κατ' ἀρχάς, ἔξουσιν.

Η. Νικαιον, neutrum adiectivi Νικαιῶν, d. ὁ, ἡ, αὐτοῦ, αὐτῆς;  
 infinit. Νικῆν, trans. Νικῆνός, confidens. subaud. ἐστ,  
 est.

2. *oū, igitur, coniunct.*

3. ὑμεῖς, acc. plur. pronom. 2. person. ὑδ', in plur. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖ, ὑμᾶς.

4. *atticulus subinfectus* in nom. plur. masc.

5. *ἰνδικοῦτε*, 2. pers. pres. plur. *ἰνδικώ*, Indico, f. *ω*, p. *κε*; 4. conjugationis. et *ἰνδικαίτε*, I. Indices, quasi dicas, qui indicatis. ὁ *ἰνδικῶν*, ὁ, Index.

6. Διχαΐω

52. ἀριθμῶ, ὦ, numero, f. ἡδῶ, p. ἡκα. ἀριθμῶς, ὦ, numerum. ὦ, ἡ ἀναριθμῶ, innumerus.

53. ἐν, in, regit dat.

54. ἴσῶ, dat. sing. 3. simp. ὦ ἴσῶ, vel ἴσος, similis, par. ἴσως, equaliter, fortasse. ἴσότης, æqualitas.

55. κεῖ, infinitiui. præf. verbi κεῖμαι, iaces, positis sum, versor. f. κεῖσθαι. vide anomala in μ.

56. φόβῶ, gen. 3. simp. ὦ φόβῶ, timor, fuga. φόβῶ, ὦ, terrefacio, in fugam verto. ὦ φόβῶ, pro, ἐν ἴσῶ φόβῶ, ut in latinis quid auri, pro quod aurum.

Æquū est igitur non solum vos qui indicatis nunc, sed etiam reliquas litteras doli gerere aliquam curam. Si enim licebit volentibus de suo, ut libet, ordine in alium violenter irrumperere, & hoc permitteris vos, sine quibus nihil omnino scribitur, non video quo pacto quique ordines iura, iuxta, quæ constituta sunt quæ ab iniurio sunt, obtinebunt.

57. δαίω, ὦ, indico.

58. νῦν, nūnc, adverb.

59. ἀλλὰ καί, sed &, sed etiam, coniunct.

60. λοιπὰ, acc. plu. neut. adiectiui λοιπός, ὦ, ὅν, reliquus, a, ἀπὸ τοῦ ἑλθῆντος f. ὦ, p. φα, v. med. λελοπῶ, vltatissimum. καὶ λοιπὸν, reliquia.

61. ῥήματα, acc. plur. 3. simp. ῥήμα, τὸ, ῥητήρ, scriptum & epistola. ῥήσω, scribo. ῥήματις, scriba.

62. Πείρασ, genit. sing. 2. simp. πείρα, ὦ, conatus, da-

Ins, experientia ἡ παρὰ τοῦ, ὧ, conor, f. ἀσώ, vel ἡσώ. πα-  
εστὸς ὃ, prado maritimus, vñ pirare.

12. ἔχαι, inf. præf. ἔχα, habeo f. ἔξω cum aspero  
spiritu, vel χήσω, ἀ χέω, p. ἔχηκα, Aor. 2. ἔχον  
ἔξω, εὐσὺ ἡ, habitans. ἐκτικός, in habitu positus, habitans.  
vñde vox gallica, *fièvre hectique*.

13. τινὰ, acc. sing. ἡ. simp. ὃ ἢ ἡ τις, aliquis, gen.  
τινός.

14. φυλακὴν, acc. sing. 2. simp. φυλακὴ, custodia, cu-  
ra. φυλακίζω, custodio. φυλακὴν ἔχαι. 1. teneri, vel  
sibi canere, quasi dicas custodiam habere. vel curam  
gerere.

15. αἰ, si, coniunctio, iungitur frequentius indica-  
tivo, aliquando optativo, aut subiuncto.

16. ἔξει, fut. verbi impersonalis ἔξει, liceo,  
componitur ex præp. ἐξ, & verbo εἰμι, εἶ, ἐστὶ, sum,  
es, est. fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, & per syncopen ἔσαι,  
vñde, ἔξεσαι, licebit.

17. βυλοφθαῖς, dat. plur. part. præf. βυλοφθαῖος, vo-  
lens. βύλομαι, volo, f. βυλίσσομαι, p. βεβύλημαι. ὁ βύ-  
λημα, αἰῶ, voluntas.

18. ἀπό, ἄ, ab, regit genit.

19. καὶ ἑωῖ pro κατὰ αὐτὰ ex voluntate, vñ li-  
bet, secundum se, α eliditur, & τ mutatur in ο pro-  
pter sequentem diphthogum aspiratam ἑωῖ est pro-  
nom. compos. in acc. plur. caret nominativo, genit.  
ἑαυτῶ, ἑαυτῶς, ἑαυτῶ, ἡ ἑαυτῶς; acc. plu. ἑαυτῶς, ἑαυ-  
τάς, ἑαυτά, & per syncopen ἑωῖ cum spiritu as-  
pero.

20. τέξιος, genit. Att. 2. contract. ἡ τέξις, ordina-  
tio, ordo, τέττω, vel ὠω, ordino: ἑγὼς, ὧ, ὃ, ἀνκ, im-  
petatur.

21. αἷς, in, regit acc.

22. ἀλλοτρίος, acc. sing. form. subaud. τῷ τῆς  
ἀλλοτρίῳ, ἀλλοτρίᾳ, ἀλλοτρίοι, alienus, non proprius.  
ἄλλῳ, alius

23. βιάζεσθαι, inf. præf. med. in activa signif. βιάζο-  
μαι, active violo, passive violor, βιάζω, violo, vio-  
lenter irrumpe, urgeo. f. αἶω, p. ἔα. R. βία, vis.

24. τῷτο, acc. neut. pronom. τῷτῷ, αὐτῷ, τῷτο, hic;  
hæc, hoc, genit. τῷτῃς, ταυτῆς, τῷτῃ, &c.

25. ὁπτεῖτε, 2. pers. plur. fut. 1. med. ὁπτεῖσθε,  
1. coniug. f. ἵω, p. ὁπτεῖσθαι, permitto, cura commit-  
to, ab ὅτι, & τῇπω, verso.

26. ὑμῖς, vos, nom. plur. pronom. 2. person. ὑ-  
μεῖς.

27. ὅς, genit. plur. act. subiunct. ὅς, ἡ, ὃ, qui, quæ,  
quod, regitur à præpos. ὧς.

28. ὧς, regit genit. præter, sine, seorsim, modo  
præponitur, modo postponitur.

29. οὐδέν, nomin. neut. ὁ οὐδέν, ἡ οὐδένια, ὃ οὐδέν,  
nullus, & nū. vnde οὐδέν τι, nihil, quasi dicens, nul-  
lum quid.

30. πανταχῶς, omnino, in universum. à πᾶσι, & ὅλας,  
totus.

31. τις, nom. neut. ὅς τις, ὃς τις, gen. ὅσος,  
aliquis.

32. γράφω, 3. pers. præf. pass. γράφω, 1. coniug.  
scribe, f. ἵω, p. ἔα. γράφω, ἔγραψα, ἔγραψας, ἔγραψας,  
scriptus.

33. χ, non scribitur per χ, quia sequitur voca-  
lis aspirata.

34. ἵω, præfens verbi ἵω, ὃ video, 2. circumfl.  
præf. imperf. ὠέω, rarius. Att. ἵωμι, frequentius.

perf. ὤρεκε, Att. ἔωρεκε, frequentiās; nam quibet-  
dam inceptis ab ο, vel ω præt. Att. præfigit ε, fer-  
nato spiritu præsentis. propriè non habet fut. Sed  
sumit ὀφθαλμοί, ab ὀφθαλμοί, & Aor. 2. εἶδον, ab εἶδον  
ὄρεαις, vilus, videndi sensus.

36. τίνα, acc. sing. οὗ ἢ τίς, quis, interrogatiuum,  
genit. τίνος, accentu in prima.

37. τρεῖς, acc. sing. οὗ τρεῖς, & 3: simp. modus,  
mos, τρεῖς, verto. & χ, ὅρῳ, τίνα τρεῖς, non video  
quem modo, I. ad verbum, non video quem modum.

38. οὐτάξας, nom. plur. 2. contract. ἢ οὐτάξας,  
ordo, ordinatio. τάσσω, vel τάττω, ordino, & οὐν,  
cum.

39. νόμιμα, acc. plur. neut. νόμιμα, νομίμι, νόμιμον;  
legitimus, a, ut. ὁ νόμιμον, quod legitimum est.

Α' Μ' ἔτε, ὑμεῖς οἱ μὲν ποτὶς ποσὶ τοῦ  
α' μελείας τε καὶ παρορσεως ἤξεις, ὥστε ἐπο-  
τεῖσθαι πινά μὴ δίχα. ἔτε εἰ καὶ συφῆσθε τ'  
ἀγῶνα ὑμεῖς, ἐμοὶ ὡδὲ λυπείον ὅσον ἀδικῶ-  
μένῳ. ὡς εἴτε καὶ τῶν ἄλλων ἀνεχέπησαν πο-  
τε εἰ ποτὲ μὴ ὡς, ἀλλ' ἀμύνειν καὶ δυνάμειν.

1. α' Μ' ἔτε, pro α' Μ' ἔτε, sed nequæ, sed nec.

2. ὑμεῖς, acc. plur. pronom. 2. personæ, ἡ.

3. οἱ μὲν, vel αἱ μὲν, prout, arbitror, 2. person. οἱ,  
Imperi. ὡρῶ, vel ὡρῶμαι, ὡρῶ. φέτο, f. οἰνόμεναι, p. φ-  
μαί, Aor. 1. ὡρῶ. V. Inu, Them.

4. ποτὲ, adu. aliquando, quando. ποτὲ, interroga-  
tiuum accentu in prima, quando?

substantiue sumitur: vnde acc. plur. ἡ νόμιμος, ἡ  
νόμος, ὁ lex. νομίζω, lege sancio, existimo.

40. ēp, oīs, pro ~~en~~ oīs, in quibus, tollitur, propter sequentem diphthongum aspiratam. oīs, dat. plur. art. subiunct. ps ēp. qui, quæ, quod.

41. ἐτάχθη, 3. pers. (on. Aor. i. pass. τὰ τῶ, αὐτῶ, ἑξω, p. χα. pass. τίνασθαι, Aor. i. ἐτάχθη.

42. ἀρχας, acc. plur. ἀρχῆν, principium, imperium.  
ἀρχω, incipio, impero. ἀρχικός, imperiosus. ἄ καὶ  
ἀρχας, pro ἄ καὶ ἀρχας est, quæ ab initio sunt artic-  
ulim præpositivus, in 6. Nonnunquam ponitur  
pro subiunctivo ἀρχῆν.

43. ἔχω, 3. person. plur. fut. ἔχω, habeo. 2. conj. f. ἔσω, cum spiritu aspero, vel ἔσω, à ἔω, p. ἔχω, Aor. 2. ἔχημι, ēis, eos, n. habitus.

Sed neque vos arbitror unquam ad tantam  
negligentiam & despectum esse venturos, ut per-  
mittatis aliqua non iusta. nec, si omiseritis  
certamen vos, mihi tamen omittendum est in-  
iuria affecto. utinam & aliarum litterarum repressa  
esset tunc audacia, statim atque coeperunt leges vio-  
lare.

5. ас, in, prap. regit occ.

6. τοῦ χρυσοῦ, acc. sing. acu. χρῆταις, τοῦ αὐτοῦ, τοῦ αὐτοῦ, vel  
τοῦ αὐτοῦ, *latins*, *a*, *un.* ex τοῦ χρυσοῦ, τοῦ αὐτοῦ χρυσοῦ, *as*,  
p59 χρῆταις τοῦ αὐτοῦ, vt in latinis, quod aurum, pro  
quod auri.

7. ἀμελείας, gen. 2. simp. ἡ ἀμέλεια, negligētia, neglectio, ὡ, negligo, ab α privativo, & νετρο im-

person. μέλα, cura est.

8. τε καί, quæ coniunctiones. quæ &.

9. παρορσέω, gen. Att. 2. contract. ἡ παρορσέω, despectus, despicionis, cornus aspectus. παρέρω, cornis oculis aspicio, contemno. ab ὀρέω, video, & ὄρα.

10. ἤξαι, fut. 1. infini. 2. coniung. ἤκω, venio, f. ἔω, p. χκ.

11. ὥστε, ut, ita ut, regit indic. & infinit. fæpūs.

12. ὑπέρειπαι, Aor. 1. inf. ὑπέρειπω, coniug. f. ἔω, p. φα, permitto, cura committo, ab ὑπὲρ, & τρέπω, verto.

13. τινέ, acc. plur. neut. ὅς ἢ τίς, ὅς ἢ τί, non interrogatium gen. τινός, accens in ultimā.

14. δίκαια, acc. plur. neut. δίκαια, δίκαια, δίκαιοι, ἰσθός, u, ut, δίκη, ius. ἀδικοός, ὁ ὃς ἢ, iniustus.

15. α, β, coniunctio iungitur, frequentius indic. aliquando optat, aut subiunct.

16. κερδύνητε, 2. pers. plur. fut. κερδύνημι, remitto, condono. κτ, ἔω, & ἔμμι, mitto, præterit. εἰκε, ab ἔω, quod crescit addito ἰώ, Aor. 1. ἤκε, fut. ἤσω, vnde κερδύνησω.

17. ἀγῶνα, ace. sing. 5. simp. ὁ ἀγών, ὦν, certamen, ludi solennes, lis. ἀγωνίζομαι, certo. ἀγωνία, certamen, ἀγωνιστής, certator.

18. ὑμεῖς, nom. plur. pronom. 2. person. εὖ, in.

19. ἐμοί, dat. sing. ἐγώ, ἐμῷ, ἐμοί.

20. παρακλητός, verbale in εἶναι, quod apud græcos pro gerundio latino in dum usurpatur, estque vel indeclinabile, & regit casum sui verbi, ut γενησθαι ἐπιστολήν, scribendum est epistolam, vel adiectivum

declinabile, & conuenit cum substantiuo, sicut cætera adiectiua, ut γεγραπὴ ἐπιστολή, scribenda est epistola. formatur autem à 3. person. perfect. pass.

Ἀλείπω, prætermitto, omitto, ex ἄφα & λείπω, relinquo, f. φ. p. φα, pass. λείπμαι, λείπαμαι, λέλειπαι, sublato augmento λείπαι, & mutato αι in εον λαπτεον, relinquendum, vel ὁ λαπτεῖται, ἡ λαπτεῖται, τὸ λαπτεῖται. Sic γεγράφω, γέγραπαι, γεγρήεν: & ita de cæteris.

21. ἔσμι 3. person. sing. verbi εἰμι, εἶ, ἔσσι, sum, es, est. f. ἔσομαι.

22. ἐλίκνυμαι, dat. sing. præf. pass. ἐδικέω, ὦ, iniquè ago, iniquitâ afficio, f. ἔσω, p. ἔκκ. ἐδικέομαι, ἔκκα, ἐκίκα, afficiat, f. ἔσομαι, p. ἔκα, ab α privatiuo & δίκν, Inz.

23. εἶθε, utinam, Iungitur optat. indic. & infinit. ipsique aliquando præponitur aduerb. ὥς, quàm, ὥς εἶθε, utinam, quasi dicam, quàm vellem, ipsi quoque aliquando subiungitur ὀφείλον, in 1. persona, ὀφείλες, in 2. ὀφείλεις, in 3. quod est Aor. 2. verbi ὀφείλω, debeo, ut ὀφείλες ἦκαν, vel ὥς ὀφείλες ἦκαν, vel εἶθ' ὀφείλες ἦκαν, utinam videres.

24. ἄλλωι, gen. plur. neut. ἄλλωι, ἄλλωι, ἄλλω, alius, alia, aliud, subaud. γεγραμμένων.

25. ἀνεκόπηεν, 3. person. plu. Aor. 2. indic. pass. ἀνακόπω, resundo, inhibeo, ex ἀνά, & κόπω, scindo, feto, f. φω, p. φα, Aor. 2. ἀφ. ἔκοπον, pass. ἐκόπηεν, vnde 3. plu. ἐκόπηεν & ἀνεκόπηεν, adiuncto ἀνά, τὸ, κήμα, vel ἡ κοπή incisio.

26. ἔτε, aduerb. tunc, aliquando.

27. ἔλμαι, nomin. plur. 2. sup. ἔλμαι, audax, audacia. ἔλμαι, ὦ, audax sum, audet.

28. εὐθὺς, statim. aduerb. εὐθὺς ἀφ' ἐκείνων, statim

αιque ceperunt; I. statim incipientium.

29. ἄρχαιμόν, gen. plur. part. Aor. i. med. ἄρχω,  
2. coniug. ἐλάρξω, p. ἤρχα, Aor. i. αἶ. ἤξα, med.  
ἤξαμι, part. ἀρχαμῶ, ἢ ἀρχή, principium.

30. παρκαμειν, inf. præf. αἶ. παρκαίμεν, αῶ, i. cir-  
cumvenire.

Καὶ οὐκ αὖ ἐπολέμει μέχρι τῶν τῶ λάμδα  
τῶ ρῶ ἀμφισβητῶν, οὗ τῆς κισήρεως, ἢ  
κεφαλαλῆας. οὐτε γάρμα τῶ κῆππα διηγα-  
νίζετο, καὶ ἐς χεῖρας μικρῶ δὲ ἤρχετο πολλάκις,  
ἐν τῶ κναφίῳ ὑπὸ γναφάλαν, ἐπέταυτο δ' ἐα-  
ς πρὸς τὸ λάμδα μαζόμενον, τὸ μόνος ἐφαίρο-  
μενον αὐτῶ, ἢ μάλιστα ὠδὸν κλέπτοι.

1. καὶ οὐκ, ὅτι ποτὶ, πρὸς, ἢ.

2. ἐν, coniunctio, varios usus habet, & fere redun-  
dat, longitur indic. opt. & subiunct. Iuncta imper-  
fecto indic. habet significationem præsentis & im-  
perfecti optativi, ut in hoc exemplo, ἐν ἐπολέμει,  
certaret.

3. ἐπολέμει, 3. pers. sing. imperf. πολεμέω, αῶ decer-  
eo, bellum gero, i. circumf. f. ἵσω, p. ἤκα, πολεμῶ,  
bellum.

4. μέχρι, usque ad, præp. regit genit. τῶν adverb.  
ἡμέρας, μέχρι τῶν, usque ad hunc diem, quasi dicās,  
usque ad hunc. Iusque ad maintainant.

5. λάμδα, nomen litteræ indecl. neut. est in ho-  
minatio.

6. γῶ, nomen litteræ indecl. est in dat. regitur à  
verbo πολεμέω, quod dat. postulat, vel πρὸς, cum  
cc.

confi. contra legem facio, f. ἡσώ, p. ηκε, ex ὥρα,  
 contra, & ἰομῶ, lex ὥραιομῶ, contra legem faciens.  
 ὥραιομία, insolentia legibus repugnans, scelus. φά-  
 ρις.

Neque pugnaret usque ad hunc diem lambda  
 cum rho discerpans de vocibus ἡσώ, &  
 κεφαλαία. neque gamma cum capra dimica-  
 ret, & ad manus fere venisset sepe in  
 fullonica pro voce γνάφαλοι: desisset etiam  
 cum lambda dimicare, particulam μόρις. aufe-  
 rens ipsi, imò suffurans.

7. διακομίζω, nom. part. πρᾶξ. διακομίζεσθαι  
 ἢ, 1. circumf. ex δύναι & ἀμφοτέρω, discerpo, do  
 re aliqua contendere, f. ἡσώ, p. ηκε. ἀμφοτέρωθεν  
 transverſa.

8. τίει, de, prap. regit gen. in hac significatione

9. κισσέρεω, genit. det. 2. contract. κισσέρεω ἢ ἔρ-  
 μεω. videtur etiam dici κισσέρεω, mutato ῥ in α.

10. κεφαλαίως, gen. 2. simp. κεφαλαίως, ἀπὸ τοῦ κε-  
 φᾶλ. dicitur etiam ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου, ἢ ἰν. 3. κεφαλή  
 caput.

11. ἔτε, nec, neque, coniunct.

12. γάμμα, nomen litteræ indeclin. in nominat.

13. κάππα, nomen litteræ indeclin. in dat.

14. ἀγωνίζομαι, 3. pers. sing. ἀγωνίζομαι, δεδις, &  
 δις, 4. coniug. ex ἀγ. & ἀγωνίζομαι f. ἀγωνίζομαι  
 p. ἡσώ, ὁ ἀγωνίζομαι, certamen.

15. ἐς, in, ad, coniunct. regit acc.

16. χεῖρες, acc. plur. 5. simp. ἡ χεῖρ, χερὸς, *manus*, accentu in fine acc. χεῖρες, accentu circumflexo in prima.

17. μικρῷ, adverbialiter ponitur. μικρῷ δεῖν, *feri parum adest*, dicitur etiam ὀλίγῳ δεῖν, vel ὀλίγῳ, *au μικρῷ*. solum.

18. δεῖν, infinit. praesens verbi imperson. δεῖν, *oportet*, f. δέω, Aor. 1. ἔδει, 2. δεῖν.

19. ἔρχετο, 3. person. imperf. ἔρχομαι, *venio*, 2. coniug. f. ἐλευσμαι, Aor. 2. ἦλθον, p. med. ἐλήλυθα, *ἐλευσῖς, εὖς, ἀδνησῖς*.

20. πολλάκις, adverb. saepe, *frequentier*, πολὺς, *multus*.

21. ἐν, in, prap. regit dat.

22. κναιφίῳ, dat. sing. neut. 3. simp. κναιφίον, vel κναιφίον ἑ, *fallonis officina γυαφίος, fallo, ut fallon. κναιφίον, vel γυαφίον, carmino, carpando vellitandoque expolio*.

23. ὑπέρ, pro, de, super, prap. regit genit. in hac significatione.

24. γυαφίῳ, gen. plur. neut. 3. simp. κναιφίον, seu κναιφίον ἑ, *strochis fallonico cardine detractus ē raptus*. Vide supra κναιφίον.

25. ἐπέπαυτο, 3. person. plusquam perfecti παύομαι, quod idem est cum παύω, 6. coniug. *finem facio*, vel neutraliter, *cesso, desino*, f. παύσω, p. πέπαυκα, pass. πέπαυμαι, plusquam perf. ἐπέπαυμην ὅ, το, παύσῃς, εὖς, ἡ, *cessatio, unde gallice, vne pause*.

26. ὅ, coniuncti varios habet usus, iuncta plusquam perfecto indic. exponitur per plusquam perf. optatiui, siue illa postponatur, siue praeponatur, ut ἐπέπαυτο δ' ὅ, *cessasses verò*, regit post se participium

27. πρὸς, *aduersus*, *contra*, regit acc. in hac significatione.

28. λαμβάνει, nomen litteræ indecl. in acc.

29. μαχοῦμαι, nominat. part. præsent. est in neutro, quia γάμμα est eius substant. μαχομαι, 2. coniug. pugno, præterit. γ. μαχήμαι, vel μαχησώμαι, vel μαχέσσομαι, p. μεμάχηκα, a μαχέσσομαι, μάχη, pugna. πάω, μαχοῦμαι. cesso pugnare, quasi dicas, cesso pugnans. πάω enim vult post se participium.

30. μόχῳ, aduerb. agere, videtur etiam dici μόλῳ, ὁ μόλος, labor, εγγῆμα.

31. ἀφαιρέω, nominat. neut. part. præsent. ἀφαιρέομαι, vel ἀφαιρέω, ὦ, 1. circumfl. aufero, adimo, exaίρω, ὦ, capio & ἀπ' cuius tollitur & π mutatur in φ ob sequentem diphthongum aspiratam. f. αἰρήσω, p. ἤρηνκα, Aor. 2. εἶλον, ab εἶλω, cuius augmentum fit addito Ιω, non autem mutato ε in η.

32. αὐτῷ, genit. neut. relatiui αὐτοῦ, αὐτῇ, αὐτῷ, ipse, ipsa, ipsum.

33. μέλῳ, aduerb. in superlat. maxime, potissime, positius μέλα, valde, multum. comparat. μάλλον, magis, amplius, potius καὶ μέλῳ, apud.

34. ἀπακλέπτω, nomin. part. præsent. neut. ἀπακλέπτω, suffragor, 3. coniug. ex ἀπα, & κλέπτω, furor, occula, f. ψω, p. φα. κλέπτης, fur.



Et aliæ litteræ cessassent confusionem aggredi  
 contrariâ legibus. pulchrû enim est quemq; ma-  
 ere in eo quẽ sortitus est ordine: transire verò in  
 uæ nõ oportet soluetis est Ius. & ille qui primus  
 nobis leges has formavit, siue Cadmus insularis,  
 siue Palamedes filius Nauplii, (quanquam Si-  
 monidi nonnulli attribunt providentiam hanc,)   
 non ordinetantum, per quem præsentie digni-  
 tas stabilitur, definierunt quamam prima esset,  
 aut secunda, sed etiam qualitates quas unaqua-  
 que nostrum habet, & vires perspexerunt.

generis, & habet neutrum in  $\epsilon\tau$   $\tau\omicron\mu\omicron\varsigma$ , lex,  $\tau\omicron\mu\omicron\varsigma$ ,  
 legitimus.

7.  $\kappa\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ , nominat. neut.  $\kappa\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ ,  $\alpha\delta$ ,  $\lambda\omicron\varsigma$ , pulcher, &  
 am. subaud.  $\epsilon\varsigma$ , est.  $\tau$ ,  $\kappa\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ ,  $\epsilon\delta\varsigma$ ,  $\epsilon\varsigma$ , pulchritudo,  
 & contract.

8.  $\delta$ , nam, enim, coniunct. semper postponi-  
 tur.

9.  $\epsilon\kappa\epsilon\varsigma\tau\omicron\iota$ , acc. sing.  $\epsilon\kappa\epsilon\varsigma\tau\omicron$ , unusquisque.

10.  $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota$ , præsens infinit.  $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota$ , meteo, & coniug.  
 f.  $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota$ , p.  $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota$ , quasi a  $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota$ , non autem  $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota$ .

11.  $\epsilon\tau$ , pro  $\epsilon\tau$ , præpositio, tollitur,  
 &  $\tau$  mutatur in  $\phi$  propter sequentem vocalem as-  
 piratam.

12.  $\epsilon\varsigma$ , genit. form. articuli subiunctivi  $\epsilon\varsigma$ ,  $\epsilon$ ,  $\epsilon$ ,  
 qui, quæ, quod.

13.  $\tau\epsilon\tau\omicron\chi\eta\kappa\epsilon$ , 3. person. perf.  $\tau\epsilon\tau\omicron\chi\eta\kappa\epsilon$ , sum, nanci-

cor, f. τεύχομαι, Aor. 2. ἔτυχον, à τεύχω, præt. τετύ-  
χηκα, & τυχέω. ἡ τύχη, *fortuna, eveniens.*

14. τάξις, gen. sing. 2. contract. τάξις, ἡ, *ordina-  
tio, ordo.* τάττω, *ordini.*

15. ὑπερβαίνειν, infinit. præsens, ὑπερβαίνω, *transgre-  
dior, transcendō, ex ὑπέρ, & βαίνω, gradior, f. βῆσω,*  
p. βέβηκα, tamquam à βῆω, Aor. 2. ἔβην, à βῆμι, ὑπερ-  
βάσις, *transgressio*, infinitivus absolute sumptis præ-  
ponitur articulus τῷ, ideo positum hic τῷ ὑπερβαίνειν.

16. αὐτός, acc. plur. neut. articuli subiunct. ὅς, ἡ, ὅ, *qui, quæ, quod.*

17. χεῖν, *oportet*, præsens verbi impersonalis. im-  
perfectum ἐχέω, vel χεῖω, f. χεῖσθαι, à χεῖω, *com-  
modo.* χεῖσός, *utilis.*

18. λύων, gen. sing. part. præsens. λύω, *solvo*,  
*dissolvo*, f. λύσω, p. λελύκα, ὁ, *conjug.*

19. εἰ, 3. person. sing. verbi substantivi εἰμι, εἶ, εἶς,  
*sum, es, est*, f. ἔσομαι.

20. δίκαιον, acc. sing. neut. δίκαιος, δίκαιος, δίκαιον  
*iustus, a iust.* sæpè neutrum adiectivi sumitur pro  
substantivo apud græcos; ideoq; legitur hic δίκαιον.  
*Iustum*, pro δίκη. *iustis, iustitia.* δικάω, ὦ, *iudico.*

21. ὅς, pro ὁ, πρῶτος, articulo enim præpo-  
sitivo ὅς, ἡ, τῷ, adduntur quandoque particula γέ, &  
λέ, & tunc sumitur ut plurimum pro demonstratio  
pronomine ὅς, *hic.*

22. πρῶτος, nominat. masc. πρῶτος, n. οἱ, *primus*,  
n. ἡ, πρὸς, *ante.*

23. ἡμῖν, dat. plur. pronom. 1. persona ἐγώ, *ego.*

24. νόμος, acc. plur. 3. simp. ὁ νόμος, *lex, quæ legem  
lege sancio.*

25. τούτοις, acc. plur. masc. pronomi nis demonstra-

τινι, οὐτῷ, αὐτῇ, τῷτο, hic, hac, hoc.

25. διατυπῶς, nominat. Aor. 1. particip. 3. circumf. διατυπῶς, ὡς, informis, infirmus,ancio, condo ex ὄς & τυπῶς, ὡς, τ' τυπῶς, p τυτύπων, κατ' ὅπως, informis, non efficitur.

27. εἴτε, sine, coniunctio, α', β'.

28. Κάδμος, nomen proprium viri, 3. simp. Cadmum sexdecim græcas litteras inuenisse ferunt.

29. νηοῦ, νηὶ, insularis, incolæ insulae, 1. simp. νηὶ, νηὶ, insula.

30. Παλαμήδης, nomen proprium viri, 1. simp. Palamedes quatuor litteras græcas fertur inuenisse, scilicet δ, ε, χ, ρ.

31. ὁ Ναυπλῖς, pro ὁ υἱὸς Ναυπλῖς, filius Nauplii, græci enim ferè suppressunt nomen υἱός, posito tantum eius articulo cum genitivo nominis sequentis. Ναυπλῖς nomen viri, 3. simp.

32. καὶ, δέ, ἔτι, quæquam, aliquid interponitur.

33. Σιμωνίδης, dat. sing. 1. simp. Σιμωνίδης, nomen viri, quatuor litteras græcas inuenisse fertur, scilicet ε, η, ψ, φ.

34. ἑνὶ, nominat. plur. 3. simp. & sing. οἱ ἑνὶ, ὅς ἑνὶ, ὅς ἑνὶ, aliqui, aliqua, aliqua, inerte, aliquando.

35. προσήκει, person, plur. προσήκει, attribua, alligo, 1. coniug. ex πρόσ, & ἔκω, προσέω, alligo. ε. α, φ, p. η, α, Aor. 1. ἤφα.

36. προμίδας, acc. sing. 3. simp. προμίδας, pronidentia canio προμίδας, εὐς, ε, ἡ, η, 1. contract. pro-nidus, circumspicius.

37. ἐνὶ, acc. form. pronominis demonstratiui,

37. αὐτή, τό, hic, hac, hoc, gen. τῆς, τῆς, τῆς, &c.

38. τάξαι, dat. sing. 2. contract. τάξαις, ordo, τάξι vel αἰω, ordine.

39. μόνος, solum, tantum, adverb. μόνος. solus. μόνος, unus, solitarius. μόνος, solitarius dego.

40. καὶ ἢ, pro καὶ ἢ, secundum quem, tollitur α, & τ mutatur in θ ob sequentem vocalem aspiratam ἢ, acc. sing. formae articuli subiunctivi ὅς, ἡ, ὅ, qui, quae, quod.

41. προεδρεῖται, nominat. plur. 2. simp. προεδρεῖται, ipse actus praesidendi. προεδρεῖται, praesideo, προεδρεῖται, sedis vel loci prerogativa, Gallicè prescience. προεδρεῖται, prima sedes. ex προ, ante, & εδρεῖται, sella, sedes. εδρεῖται, sedeo. εδρεῖται.

42. βεβαιῶται, 3. person. plur. praesent. pass. βεβαιῶω, ω, 3. circumf. f. βεβαιῶω, p. βεβαιῶω. stabilio: firmo. βεβαιῶται, stabilis. βεβαιῶταις, stabilitas.

43. διακρίνω, 3. person. plur. Aor. 1. διακρίνω, 4. coniug. f. διακρίνω, p. διακρίνω, ex δια, & κρίνω, termino, sum, designo. διακρίνω, 8. terminus: unde vox Gallica l'horizon.

44. τί, subaud. ἑμμε, quenam littera. τί, nominat. neut. τίς, τίς, τίς, τίς, quis, quisnam, cum accentu acuto quando est interrogativum, gemit. τίς, accentu in prima. quando vero non est interrogativum, & significat aliquis est dictio enclitica quae non acuitur, & habet in genit. τίνος, accentu in ultima.

45. πρῶτος, nominat. sing. neut. πρῶτος, πρῶτη, πρῶτον, primus, 1. ante, πρῶτος, ante.

46. εἶμι, 3. person. sing. iur. verbi substant. εἶμι. εἶ, εἶ, sum, es, est, fut. εἶσομαι, εἶσθαι, εἶσθαι, & per synco-

yncephem. ἔϛ.

47. ἢ, disiunctio, aut, vel, sine.

48. δεύτερον, nominat. neut. δεύτερον, δεύτερα, δεύτερον, secundus, a, ut. δεύτερον, ὦ, κερτο, secunda facio.

49. ἀλλά καί, conjunctiones, sedet, verum etiam.

50. ποιότης, acc. plur. 5. simp. ποιότης, ἡ, perfectio. ποιῶ, ὦ, qualitate affecto. ποιῶ, ποία, ποῖον, qualis.

51. ὅς, acc. plur. scem. articuli postpositivi ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ quod.

52. ἕκασον, subaud. ἕκασον, nominat. neut. ἕκασον, ἕκασον, ἕκασον, quisque, quæque, quodque.

53. ἡμῶν, genit. plur. pronomin. 1. personæ, ἡμῶν.

54. ἔχω, 3. person. præsent. verbi ἔχω, 2. coniug. habeo, f. ἔχω, cum aspero, vel χέω, quasi à χέω, p. ἔχον, Aor. ἔχον. τὸ χῆμα, habens.

55. δυνάμεις, acc. plur. 2. contract. δύναμις, potentia, vis. δύναμαι, possum, f. ἵσταναι, p. ἵμαι.

οὐτεῖδον, 3. person. plur. Aor. 2. verbi inusitati οὐτεῖδον, εἶδω, perspicio, confidero, Aor. 2. οὐτεῖδον, quod solum tempus per omnes modos est in usu. componitur ex præpos. οὐ, & verbo εἶδω, video.

καὶ ὑμῖν μὲν, ᾧ διαχεται, τὴν μείζω δεδώχα  
 στήμην, ὅτι καὶ αὐτὰ δύνασθε φθῆναι. ἡμ-  
 ῶνοις δὲ, τὴν ἐφεξῆς, ὅτι ἀποθήκης ἐ-  
 τὸ ἀκουσθῆναι δεῖται. πασὼν δὲ ἐχάτην ἐνόμ-  
 ζαν ἔχειν μοῖραν ἓν ἅ πάντων, οἷς ὕδὲ φω-  
 τῶσεσι. καὶ αὐτὰ μὲν οὖν τα φωνήεντα  
 φυλάσσειν εἰσὶ τῶς νόμους τῶς.

1. ὑμῖν, dat. plur. pronomin 2. persona, εὐς, 1<sup>st</sup>.

2. ᾧ, aduerbium vocandi quod supplet vicem arti-  
 cul. in vocatiuo.

3. διαχεται, vocat. plur. 1. simp. διαχῆς, Index, δι-  
 κη, Ius.

4. μείζω, acc. fœm. comparat. pro μείζονα, nam  
 comparatiua in ων contrahuntur in accusatiuo sin-  
 gulari communis generis, & in nominatiuo, ac-  
 cusatiuo, & vocatiuo pluralibus in omni genere. fit  
 hæc contractio sublato, & contrahendo ο, si sequa-  
 tur α, in ω, si sequatur ας, vel ες, in ες, posituius est  
 μέγας, magnus comparat. μείζων, maior, superlat.  
 μέγιστος, maximus.

5. δέδωκεσι, 3. person plur. perfect. δίδωμι, do,  
 tribuo, 3. coniug. in μι, f. δώσω, p. δέδωκα, tanquam  
 ἔδωκα.

6. τιμῶ, acc. sing. 2. simp. τιμῆ, honor, culens.  
 τίω, honoro, τιμάω, ᾧ, idem.

7. ὅτι, quia, quod, coniunctio quæ indicatiuum  
 postulat.

8. καὶ αὐτὰ, pro καὶ αὐτὰ, per vos, ex voluntate,  
 vobis, & eliditur & τ mutatur in ο propter sequen-

Et vobis quidem, Iudices, maiorem tribue-  
runt honorem, quæ per vos potestis sonum edere.  
Semi-vocalibus verò eum qui sequitur quia acces-  
sione vestra, ut audiantur, indigent. omnium verò  
postremam sancierunt habere sortem quædam ex  
omnibus, quibus ne vox quidem inest per vos  
certè vocales custodire par est leges has.

tem diphthongum aspiratam αὐτὰ est pronom. com-  
positum, in atc. plur. caret nominatiuo; genit. ἐαυτῶ,  
ἐαυτῶν, ἐαυτῶν, in ipsis, acc. plur. ἐαυτῶς, ἐαυτὰς, ἐαυτῶ,  
& per syncopen αὐτὰ, cum spiritu aspero.

6. δύνασθε, 2. person. plur. δύναμαι, possum, f. δυνή-  
μαι, p. δεδύνημαι, Aor. 1. ἐδυνάσθην, tanquam à δυ-  
νάσθαι. δύναμις, eως, ἡ, potentia, vis.

10. φθέγγεσθαι præsens infinit. φθέγγομαι, loquor, so-  
num edo, 2. coniug. f. φθέγγομαι, p. ἐφθέγγα, φθέγγα,  
ῥ, vox, sonus. φθόγγος, sonus, littera præcipue voca-  
lis, vnde φθόγγος, diphthongus, littera quæ ex dua-  
bus conflatur, vel cuius est geminus sonus.

11. ἡμιφώνοις, dat. plur. neut. subaud. γεγραμμένοι, 3.  
simp. ὁ ἡ ἡμιφώνος, dimidiam vocem habens, semi-  
vocalis. ex φωνή, vox, & ἡμι, eως, dimidius.

12. τὸν ἐφεξῆς, eum qui sequitur, subaud. δέδοται,  
tribuerunt. ἐφεξῆς, vel ἐξῆς, aduerb. deinceps.  
Iunctum articulo præpositiuo ὁ ἐφεξῆς, is qui ordine  
sequitur, proximus sequens.

23. ὅτι, quia, quod, coniunct. indic. postulat.

14. προσθήκης, genit. 2. simp. προσθήκη, additio, ac-  
cessio. προσθέμι, appono, applico. ex πρόσ. ad, & τίθημι,  
pono.

15. *eis, in, ad, regit. acc.*

16. ἀκούειναι, Aor. 1. infinit. pass. 6. coniug. ἀκῶ, audio, f. ἀκῶ, p. ἤκουα, pass. ἤκομαι, interposito α, Aor. 1. ἤκουσθαι. *eis τὸ ἀκούειναι, ad audiendum, pour estre ouy. gerundia enim in dum siue actiuè, siue passiuè sumpta, exponuntur per infinit. præcedente articulo τὸ cum præpositione eis, vel πρὸς, in do, cum præpositione, ἐν & articulo τῷ, in di, cum articulo τῷ, vel sine præpositione, vel cum præpositione ἐν.*

17. δέεται, 3. person. sing. pass. 2. circumfl. δέομαι, indigeo precor. f. δέομαι, p. δέειμαι, Aor. ἐδεσθαι. δέοις, *ewis, indigentia, precatio, δέεται, est in singulari, et si eius nominatiuus ἡ μίφωνα, sit pluralis numeri, quia neutrum plurale postulat verbum in singulari.*

18. πάνων, genit. plur. fœm. πᾶς, πᾶς, πᾶν, *omni, hoc omne. genit. παντὸς πάνσις, παντὸς, &c.*

19. ἐχάτω, acc. sing. fœm. ἐχάτω, ἐχάτη, ἐχάτον, *ultimus, postremus, α, nm. ἐχάτηα, extremas. alicuius rei.*

20. ἐνόμιον, 3. person. plur. Aor. 1. 4. coniug. νομίζω, lege sancio, puto, f. σω, p. κα, νόμιον, *lex.*

21. ἔχειν infinit. præsens, ἔχω, habeo, 2. coniug. f. ὄξω, cum aspero spiritu, vel χήσω, à χέω, p. ἔχηκα, Aor. 2. ἔχον, ἔξίς, *ewis, h. 2. habitus.*

22. μοῖραν acc. sing. 2. simp. μοῖρα, pars, fors, portio. μέγω, seu μέγρομαι, sortior, particeps sum.

23. ἔνια, acc. plur. neut. subaud. κάμματα. ἔνιοι, ἔνιοι, ἔνια, aliqui, quæ, quæ.

24. πάντων, genit. plur. neut. πᾶς, πᾶς, πᾶν, *omnis hoc omne, genit. παντὸς, πάνσις, παντὸς.*

25. οἷς, dat. plur. neut. pronominis subiunctiu οἷς

ἡ, ὁ, *qui, quæ, quod.*

26. οὐδὲ, *neque, nec, nequidem.*

27. φωνή, *nominat. 2. simp. φωνή, vox; sonus;*  
φωνέω, ὦ, *vocem, vel sonum edo.*

28. πρόσσει, 3. person. sing. πρόσσειμι, *insum, expro;*  
& verbo substantiuo εἰμι, *sum, f. ἔσομαι. τοίκα, essen-*  
*tia.*

29. κατ' αὐτά, *pro κατὰ αὐτά, α eliditur & τ μετα-*  
*tatur in θ propter sequentem diphthongum aspira-*  
*tam. αὐτά est acc. plur. neut. pronominis compositi*  
*tertiæ personæ εαυτῶ, εαυτῆς, εαυτῷ, (ui ipsius, ca-*  
*ret nominatio. acc. plur. εαυτῶς, εαυτάς, εαυτά, &*  
*εαυτῶ cum Spiritu aspero hîc αὐτά, usurpatur in secun-*  
*da persona; nam illud pronomēn etîa de se sit tertîæ*  
*personæ, illius tamen plurale quadrat in omnes per-*  
*sonas; atque etiam interdum eius singulare, εαυτῷ,*  
*pro σεαυτῷ, tui ipsius.*

30. ὅτι, *coniunctio, igitur, itaque, tamen; præ-*  
*cedente μὲν, certe, quidem, utique.*

31. φωνεῖν, *vocat. plur. neut. ὁ φωνήας, ἡ φωνέασα,*  
*το φωνῆεν, vocalis, & hoc vocale: vnde τ φωνῆεν,*  
*vocalis, littera, subintelligendo κάμμα. φωνή, vox,*  
*φωνέω, ὦ, loquor, sonum edo.*

32. φυλάσσειν, *vel Att. φυλάτταν, infinit. præsens.*  
*φυλάττω, coniug. custodio, seruo. φυλαχή, custodia,*  
*τηρησις.*

33. ἔοικε, 3. person. præterit med. quæ hîc imper-  
sonaliter sumitur. ἔικω, *similis sum, f. ἔω præter. med,*  
*οἶκα, Atticè εοἶκα, videor; Atticum enim præteri-*  
*tum inceptis ab ο vel ω præfigit ε οἶκε sumptum im-*  
*personaliter, videtur, par est, æquum est.*

34. νόμος, *acc. plur. 3. simp. νόμος, ὁ lex. νομίζω, lego.*

*Sanctio, existimo.*

35. τὰ τὰς, acc. plur. masc. ἑτος, "αὐτῇ, τῇ το, hic, hęc, hic.

Τὸ δὲ ταῦ τῷ το. 8 γὰρ ἔχει αὐτὸ χεῖρον  
 ὀνομάσαι ῥήματι, ἢ ὧ χαλεπῆται, ὃ μα τὸς  
 θεὸς, εἰ μὴ ἐξ ὑμῶν δύο συνῆλθον ἀγαθοὶ καὶ  
 κατήκοι τες ὁραθῆναι, τὸ τε ἄλφα, καὶ τὸ ὑψίλον, ἐκ  
 αὐτῶν ἡκούσθη μόνον. τῷ το οὖν ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με  
 πλείω τῆς πρόποτε, βιαζόμενον ὀνομάτων με  
 καὶ ῥημάτων ἀπελάττει παζώνων, ἐκδιώξαι δὲ ὁμοῦ  
 συνδέσμων ἅμα καὶ παρθέσεων, ὥς μηκέτι  
 φέρειν τίτλ' ἐκτοπον πλεονεξίας.

1. &v, nomen litteræ indeclin. & neut.

2. τῷ το, nomin. neut. ἡτος, αὐτῇ, τῷ τὸ; *hic, haec, hoc,*

3.  $\chi$  non, sequente consonante:  $\chi\chi$  sequente vocali  
tenui,  $\chi\chi$  sequente vocali aspirata.

4. *nam*, enim, nam, semper postponitur.

5. ἔχω, 1. person. præs. 2. coniug. ἔχω, habeo, quandoque exponitur, possum, f. ἔξω, cum aspero, vel χ'ησω, a. χέω, p. ἔχνηα, Aor. 2. ἔχον.

6. αὐτό, nominat. neut. Relativi. pronom. αὐτός, αὐτή, αὐτό, sine v ipse, ipsa, ipsam.

7. χείρον, dat. sing. comparat. irregularis, ὁ ἢ ἡ χείρον, καὶ τὸ χείρον, peior, & hoc peius, posit. κακός, ἢ, ὁ, r. malus, a, um : superlat. κακίστος, vcl χείριστος, pessimus.

8. ὀνομάζω, Aor. 1. infinit. ὀνομάζω, *nomino*, *appel-*  
*lo*, f. σω, p. κα. ἔ' ὀνομα, αἶς, *nomēn*. ὁ ὅς ἢ ἀνώταμα,  
*nomine carens*.

gen. τῶν, τούτων, τούτων, &c.

*Hæc vero Tau non enim possum ipsum peiori appellare vocabulo, quam eo quo nominatur, quod per deos nisi ex vobis duo conuenissent boni & decentes visu Alpha & Ypsilon, ne audiretur quidem. hoc inquam ausum est iniuriâ afficere me maiori quam unquam, enitens à nominibus & verbis extrudere patriis, & expellere. vñ ex coniunctionibus simul & prepositionibus, ut non amplius ferre possim hæc inusitatâ auaritiâ.*

9. ῥήματι, dat. sing. 3. simp. ῥήμα, αἶψα, τῶν, vocabulum, verbum. ῥέω, dico, quod est inusitatum, nisi in Aor. 1. pass. ῥήσθην, vel ῥήσθην.

10. ἢ, conjunct quam, post comparat. aut.

11. ὧν, sing. neut. pronom. subiunct. ὧν, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod.

12. καλέω, 3. person. sing. pass. 1. circumfl. καλέω, ὧν, nomino, accerso, imploro, f. καλέω, p. κέκληκα, vel, κέκληκα, rarius. pass. κέκλημαι, κλήτω, αἶψα, ὧν, vocator.

13. ὧν, nomin. neut. ὧν, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod.

14. μή, iurandi aduerbiū, per, quandoque infert. negationem, ut μή, Δία, ὧν, μή, Δία, non per Ionem.

15. θεῶν, acc. plur. 3. simp. θεός, Deus. θεῶν, dea. θεῶν, diuinus.

16. εἰ μή, nisi, si non.

17. ἐξ, ex. præpositio, ante vocalem; ἐκ ante consonantem: regit genit.

18. ὑμεῖς, genit. plur. pronom. 2. person. σὺ, tu.

19. δύο, nominat. vel δύο, Att. genit. δύο, vel δύο, in omni genere, dat. δύο, admittit articulum vel dualem, vel pluralem indifferenter, & est aliquando indeclin.

20. συνελθόν, 3. person. Aor. 2. συνέρχομαι, conuenio, ex συν, & έρχομαι, venio, f. έλεύδομαι, Aor. ήλθοι, p. mod. έλήλυθα.

21. αγαθοί, nominat. plur. masc. αγαθός, ή, ότι, bonus, a, m. αγαθότης, η, bonitas, αγαθύνω, bonum efficio. hic subaud. οι δικασται, Indices.

22. καθήκοντες, nomin. plur. part. præsent. καθήκω, pertinea, porrigor, καθήκα, decet conuenit, ex κα, & ήκω, venio, f. έω, p. χα.

23. εἰσδῆναι, Aor. 1. infinit. pass. εἶδω, ω, video, 2. circumf. f. εἶδομαι, ab, όπιομαι, p. εἵδακα, quia præfigitur præteritis Atticis inceptis ab ω, Aor. 2. εἶδον, ab εἶδω. καθήκοντες, εἰσδῆναι, decentes visum, I. ad verbum, decentes videri: græci enim cum caereant supinis, eorum loco vtuntur infinitiuo.

24. τε, καί, conjunctiones, quarum prima, scilicet semper postponitur, & est enclitica dictio.

25. αλφα, ύψιλον, nomina litterarum indeclinabilia neutra.

26. αὐ, conjunctio, varios habet vsus. iuncta alterutri ex Aoristis, sæpius exponitur per plusquam perfectum optatiui, quandoque per imperfectum.

27. ακούειν, 3. person. Aor. 1. pass. ακούω, audio, 6. coniug. f. σω, p. κα, pass. έκονομαι, Aor. ήκουόην,

28. μοῖσι, adverb. *solum, tantum, solum*.

28. τῷτο, nominat. sing. neut. ἔτθ, αὐτῇ, τῷτε, *hic, hec, hoc*.

30. ἔν, igitur, idē, coniunctio, interdum exponitur, inquam.

31. ἐβ' λμισεῖν, 3. person. sing. Aor. I. τολμάω, ω, *audeo*; 2. circumfl. f. ησω. p. ηκα, additur, quia personis in- aut e, desinentibus additur, sequente vocali aut eliphthongo, ἡ τολμα, ης, *audacia*.

52. ἀδικεῖν, infinit. præsens, ἀδικέω, ω, f. ησω, I. circumfl. iniuriā afficio, ex α privativa particula, ἀδίκῃ, Iη, ὁ ἢ ἡ ἀδικῶ, *iniuriā*.

33. πλείων acc. plur. neut. hāc adverbialiter usurpatur: ὁ ἢ ἡ πλείον, ἢ τὸ πλείον, *copiosior*, acc. plur. neut. πλείονα, & per contractionem πλείω; positivus πολὺς, multus; superlat. πλείς, plurimus.

34. πώποτε, adverb. *unquam, aliquando*, πλείω τῶν πώποτε, I. *maiori anterioribus*, quædam enim adverbia iuncta articulo præpositivo in omni genere, numero, & casu pro adiectivis ponuntur. vt σφόδρα, *vehementer*, ὁ, ἢ, ἑ σφόδρα, *vehemens*. ponitur τῇ in genit. plur. quia comparativus regit. genitivum.

35. βιάζομαι, nominat. neut. part. præsens. βιάζομαι, *passive opprimor, cogo*; active, *urgeo, vim affero* eniter. βιάω, vel βιάζω, *vim affero*. βία ἢ. *vis, verber*.

36. ὀνομάζω, genit. plur. 5. simp. ὀνομα, ατθ, ἑ; nom. ὀνομάζω, *nomino*.

37. με, acc. ling. pronom. I. person. ἐγώ, ἐμῷ, ἐμοί, ἐμέ; & per apharesem μῷ, μοί, μέ, dictiones enclitica.

38. ῥήματων, genit. plur. 5. simp. ῥήμα, ατος, τ, *verbum*, vocabulum ῥέω, *dico*, loquor, quod in hac significatione tantum vsitatum est in Aor. i. pass. ῥήδην vel ῥήδην.

39. ἀπελαῖ, Aor. i. infinit. ἀπελαῖω, *expello*, *re-  
deo*, *equitans reuerior*, ex ἀπ, & ἐλαύνω, *agito*, *equi-  
to*, *abigo* 5. coniug. f. ἐλαῖω, p. ἤλακα, ab ἐλαῖω, quod  
apud poetas in vsu est. ἐλαῖς, *ewis*, *agitatio*, *expulsio*.

40. πατρώων, genit. plur. ὁ ἢ ἡ πατρώος, *pater-  
nis*, *patris*, πατήρ, *pater*, πατέρ, *idē*, ἡ, *patria*.

41. ἐκδιώκει, Aor. i. infinit. ἐκδιώκω, *expello*, *mitto  
in exilium*, ex ἐκ, & διώκω, f. διώξω, p. διεδίωχα, διώ-  
ξίς, *persequuntia*, *accusatio*, διώκτης, 5, *persequuntor*.

42. ὁμοῦ, aduerb. *simul*, ὁμός, *similis*, ὁμοῶ, *vnio*.

43. συνδεσμων, genit. plur. 3. simp. σύνδεσμός, ὁ, *con-  
iunctio*, *colligatio*, συνδέω, ὦ, *colligo*, *connecto*, δεσμός,  
5, *vinculum*.

44. ἄμα, aduerbiū, *simul*, idem quod ὁμοῦ, quan-  
doque vnum præcedit, alterum interponitur nomi-  
nibus quæ coniungunt.

Οἳ γὰρ δὲ καὶ ὑπὸ τίνων ἀρξάμενον, ὡς λέγει,  
Ἐπεδήμουν ποτὲ Κυβέλω. τὸ δὲ ὅτι πολίχ-  
ριον οὐκ ἀνδρὲς, ἀποικον, ὡς ἐπέχει λόγος,  
Ἀθηναίων. ἐπηγόμεν δὲ καὶ τὸ κράτιστον ῥῶ,  
γειτόνων τὸ βέλτιστον. κατηγόμεν δὲ ὡς κα-  
μωδιῶν πνι ποιητῇ Λυσίμαχῳ ἐχαλεῖτο,  
Βοιωτίῳ μὲν, ὡς ἐφαίνετο, τὸ γεγὸς ἀν-  
καθεν, ὑπὸ μέσης δὲ ἀξιοῦντι λέγεσθαι τῇ  
Ληϊκῇ.

45. προδεσσεων, genit. plur. Atticus 2. contract. προ-  
δεσις, ἡ, praposition, propositio, προτίθημι, propono, ante-  
pono, ex προ, ante, & τίθημι, pono.

46. ὥς, ve, coniunctio, iungitur infinit. sæpius,  
indic. rariùs.

47. μικέτι, non amplius, aduerb. ex μὴ, non, & ἔτι,  
adhuc. amplius.

48. φέρειν, infinit. præsens, φέρω, fero, f. οἶσω, ab  
οἶω. Aor. 1. ἤνευκα, 2. ἤνευκον, p. med. Att. συνέτοχα,  
pass. ὤνευμαι, ab αἰέγκω, habet etiam sed raro in  
Aor. 1. ὤσα, p. pass. ὤσμαι, Aor. 1. ὤσθην, vnde visita-  
tum futurum 1. οἰσθήσομαι, ab οἶω.

49. ἔκτοπον, acc. sing. form. ὁ ἢ ἔκτοπος, insolens,  
innsitatus, qui est extra locum. ex præp. ἐκ, & τόπος,  
ὁ, locus. τοπικός, localis, vnde vox gallica topogra-  
phia, description d'un lieu.

50. πλεονεξία, acc. sing. 2. simp. πλεονεξία, auaritia  
plus habendi cupiditas, ab ἔχω, habeo, f. ἔξω, &  
πλεον, plus.

Vnde verò & à quibus res orta sit tempus est  
dicendi. diuersabar aliquando in Cybelo. ( illud  
verò est oppidum non iniucundum; colonia, ut  
obtinet fama, Atheniensium. ) ducebam verò me-  
cum fortissimum Rho, vicinorum optimum. hos-  
pitabar verò apud comoediarum aliquem poetam,  
Lysimachus vocabatur, Bæotius quidem, ut vi-  
debatur genere prisco, qui ex media tamen vo-  
lebat dici Attica.

1. ὅθεν, aduerb. unde; quocirca. ἀπὸ, ab, à regit genit.

2. τίτων, genit. plur. ὁ ὃς ἡ, τίς, ὃς τὸ, τί, quis, in interrogatione tum directa, tum indirecta acuitur. genit. τίη, accentu in prima cum est interrogatiuus alioquin est in vltima.

3. ἀρχαμυον, nominat. neut. part. Aor. i. med. ἀρχαμυω, 2. coniug. incipio, f. ἀρχω, p. ἤρχα. Aor. i. med. ἤρχαμυω, part. ἀρχαμυη, ἀρχή, principium.

4. ὦρα, nominat. sing. 2. simp. ὦρα, ὦρας, tempus, flos ætatis.

5. λέγειν, infinit. præsens, λέγω, 2. coniug. dico, caligo, f. ξω, p. χα. λῶρας, ἀδ, ὁ ὃς ἡ, delectus. λυχ, sermo.

6. ἐπεδήμην, i. person. imperf. ἐπιδήμιω, ὦ, i. circumfl. diuersor, peregrè ego in aliquo loco. ex ἐπί, & δῆμ, populus.

7. ποτε, aduerb. aliquando.

8. Κυβέλω, dat. sing. κύβελον, &, 3. simp. nomen oppidi, Cybelum.

9. τὸ, nominat. neut. artic. ὁ ὃς, τ', qui sæpè sumitur pro demonstratiuis pronominibus ἐπὶ, hic, & ἐκεῖνος, illud, maxime adiunctis coniunctionibus καὶ, aut, γὰρ, vt in hoc exemplo.

10. εἶ, 3. person. sing. verbi substantiui εἶμι, εἶ, εἶ, sum, es, est. f. ἔσομαι.

11. πολίχινος, nominat. sing. 3. simp. τὰ πολίχνια, vel ἡ πολίχνη, oppidulum. πόλις, εως, ἡ, vrbs. πολίτης, &, ciuis.

12. ἰα, non, aduerb. sequente vocali tenui; ἔχ sequente vocali aspirata; & sequente consonante.

13. ἀνδ'ες, nominat. neut. i. contract. ὁ ὃς ἡ, ἀνδ'ης, ὃς

τὸ ἀνδρὲς, iniucundus, ex privatione, & ἡδύς, suavis.

14. ἀποικον, nominat. neut. ἀποικίον, n, colonus in coloniam μεταίχης; hīc τὸ ἀποικον ponitur pro ἀποικία, colonia; neutrum enim adiectivi saepe ponitur. pro substantivo. ἀποικέω, ὦ, migro in coloniam. ex ἀπό, & οἶκος, domus.

15. ὥς, νε, hoc loco est aduerbium.

16. ἐπέχει, 3. pers. sing. praesent ἐπέχω, 2. coniug. inhibeo, obstineo, praebeco. ex ἐπι, & ἔχω, habeo, f. ἔξω cum aspero, vel rarius χῆσω, à χέω, p. ἔχηκας Aor. 2. ἔχον.

17. λέγει, nominat. 3. simp. ὁ λόγος, sermo, λέγω, dico.

18. Ἀθηναίων, genit. plur. 3. simp. ἀθηναῖος, Atheniensis. ἀθῆναι, Athena, urbs gratia celeberrima.

19. ἐπηγόμην, 1. person imperf. med. ἐπάγομαι, duco tecum, ex ἐπι, & ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἤχα, vel ἄγηκα, vel ἄγηκα Aor. 2. Attice ἤγαγον.

20. κρείττισον, acc. neut. superlat. irregul. ὁ ἀγαθός, bonus; ἀμείνων, vel κρείττων, & c. melior: ἀείσος, βέλτισος, vel κρείττισον, & c. optimus. V. grad. comp.

21. ῥῶ, nomen litterae indecl. neut.

22. γειτόνων, genit. plur. 5. simp. γείτων, ον, ὁ γείτης, vicinus, affinis. γειτονία, vicinitas.

23. βέλτισον, acc. neut. superlat. vide supra in κρείττισον.

24. κατηγόμην, 1. person. imperf. med. κατάγομαι, ducor, hospitor, deducor; κατὰγω, deduco, ex κατὰ & ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἤχα, vel Attice ἄγηκα, & ἄγηκα, Aor. 2. ἤγον, Attice ἤγαγον.

25. παρὰ, apud, regit dat. in hac significatione.

26. κομῶδιων, genit. plur. 2. simp. κομῶδια, comae-

δια. κωμῶδης, *comædus*.

27. τινί, dat. sing. ὅς ἢ τις, καὶ τὸ, τί, *aliquis*. dictio enclitica. genit. τινός.

28. ποιητῇ, dat. sing. i. simp. ποιητής, *facitor*, ποίειαι ποιεῶ, ὦ, *facio*.

29. Λυσίμαχος, nominat. 3. simp. *Lysimachus*, nomen proprium viri.

30. ἐκλεῖτό, 3 person. sing. imperf. pass. κλέω, ὦ, *voco*, circumf. f. κλέσω, p. κέκλεκα, vel frequentius, κέκληκα.

31. Βοιωτῇ, nominat. 3. simp. *Boeotius*. Βοιωτίᾳ. *Boeotia*, regio græciæ.

32. ἐφαινετο, 3. person. sing. pass. φαίνομαι, *appareo*, νίθεο. φαίνω, *ostendo*. f. φαίνω, p. πέφαγκα, pto quo usitatus Αἰορ. i. ἐφηνε.

Παρά τῷ τῷ δὴ τῷ ξένῳ πλὴν τῷ ταῦ τῷ πλεονεξίαν ἐφώρεσα. μέλει μὲν γὰρ ὀλίγοις ἐπεχέειν, τὰ τὰ ἐχόντα λέγειν, Σποδοῦ με πῶν συγγενημάτων μοι, συνήθειαν ὥσπερ συντετραμμένων γραμμάτων. ἐπὶ δὲ τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἑσπώμενον, ἴδια ταυτὲ λέγειν, καὶ τὰ οἷόν τι μοι τὸ ἄκρομα, καὶ ὅ πάντι ἐδακνόμενι ἐπ' αὐτοῖς.

1. πρὸς, *apud*, regit dat. in hac significatione.

2. τῷ τῷ, dat. sing. pronominis demonstrativi, ὅτος, αὐτῇ, τῷ, *hic, hac, hoc*: genit. τῷ τῷ, αὐτῆς, τῆς, &c.

3. δὲ, *sine*, sæpè est particula expletiva quæ nihil significat.

35. γένε, acc. sing. τὸ γένε, genus, i. contract.  
γεννομαι, nascor.

34. ἀνέκαθεν, adverb. desuper, à prisca origine. ex  
α privatio, & ἐκαθεν, inseritur; i ob euphoniā.

35. ἀφ, ε, ex, regit genit.

36. μέσος, genit. fœm. μέσθ, η, ον, medius, a, um;  
μεσότης, ητθ, η, mediocritas.

37. ἀξιῶτι, dat. sing. part. præsens. refertur ad  
ποιητῆ, ἀξιῶ, ῶ, circumf. dignum esse censeo, volo,  
existimo. f. ὡς, p. ὡκα. ἀξίωμα, τ, dignitas, effa-  
ium, ἀξιθ, dignus.

38. λέγεσθαι, infinit. præsens pass. λέγω, dico, f. ξω,  
p. χα. λόγθ, sermo.

39. Ἀττικῆς, genit. sign. Ἀττικός, η, ον, Atticus, a,  
um; subauditur χώρες, regione.

Apud hunc hospitem Tau huius auaritiā  
deprehendi. quamdiu enim paucis manus inie-  
cit, τεταράχοντα, dicendo, spoliāns me cognatis  
meis consuetudinem esse putabam mecum edu-  
catarum litterarum. præterea τήμερον, & vo-  
cabula similia cum attraheret, sua hac esse di-  
cendo, tolerabile erat mihi hoc audire, & non  
vehementer angebar super his.

4. ξένω, dat. sing. 3. simp. ξένθ, i hospes. ξενότης  
hospitalis amicitia.

5. ἔω, nomen litteræ græcæ indecl. est hic genit.

6. τῆς, genit. ἔτθ, ὡτη, τῆτος, hic, hæc, hoc.

7. πλεονεξία, acc. sing. 2. simp. πλεονεξία, avari-  
titia, plus habendi cupiditas; ab ἔχω, habeo, f. ἔξω,

& πλεον, plus. πλὺν refertur ad πλεονεζίαν, eleganter enim inter articulum & eius substantiuum interponitur genitiuus vel sine, vel cum articulo suo.

8. ἐφώρεσα, 1. person. Aor. 1. αἰ. ἐφωρέω, ᾧ, 2. circumfl. inuenior, deprehendo. ex ὅπῃ, & ὄρεω, ᾧ, videi, f. ὄφομαι, ab ὀφθῆμαι, p. ἐώρεκα, Aor. 2. εἶδον ab ἑίδω.

9. μέχρι, adverb. quandiu, donec, usque ad.

10. ὀλίγοις, dat. plur. ὀλίγῳ, ἢ, σι, paucius, 4, ut. ὀλιγῶν, ᾧ, imminuo.

11. ἐπεχείρει, 3. person. imperf. ὀπχειρέω, ᾧ, manus, inuicio, 1. circumfl. f. ἥσω p. ηἶε ex ὅπῃ, & χεῖρ, manus.

12. τετταράκοντῃ Atticè, quadraginta, dicitur communiter τεσσαράκοντῃ nom. numerale indecl. τέτταρες, vel τεσσαρες, quatuor.

13. λέγειν, infinit. præsens, λέγω, dico, loquor, 2. conjug. f. ξω, p. χα, λῶ, sermo, verbum. hic infinitiuus solus pro gerundio in do ponitur.

14. ἀποσεβῆν, part. præsens 1. circumfl. ἀποσεβέω, ᾧ, frando, spolio, ex ἀπό, & σεβέω, ᾧ, primo, orbo, f. έσω, vel ἥσω, σεβήσις, εως, ἢ priuatio.

14. μέ, acc. sing. pronom. ἐγώ, ego, ἐμέ, ἐμοί, ἐμὲ, vel μῆ, μοί, μέ, dictiones encliticæ.

16. συγγενήων, genit. plur. perf. part. συγγίγνομαι, simul sum, conuersor. ex τόν, & γίγνομαι, nascor, versor, f. γενήσομαι p. γεγένημαι, Aor. 1. ἐγενήην, tanquam à γενέσθαι, Aor. 2. med. ἐχρόμην p. med. γέγονα tanquam à γείνω. γενέσις, εως ἢ origo, ortus, natiuitas.

17. μοί, dat. sing. pronom. ἐγώ. Vide suprà.

18. συνηθίαν, acc. sing. συνηθια, ἢ. 2. simp. consueudo. συνηθης, consuetus. ἡδοῖ, εως, τὸ, domiciliu mansionis.

19. ὠμῶν, prima person. imperf. ὠομαι, & per contractionem οἶμαι, οἶα, οἶεῖς, puto. imperf. ὠόμην, & per contract. ὠμῶν, ὠρ, ὠετο, &c. f. ὠομαι, p. ὠημαι, Aor. 1. ὠήθην, οἶω, puto. οἶσιν, εὖος, ἡ, opinio.

20. συντεταμμένον, genit. plur. part. prat. pass. συντέτω, simul nutrio, & educo; ex συν, & τέτω, nutrio. f. τέτω, per σ, mutata tenui in aspiratam, p. τέτετα, pass. τεταμμαι, quæ enim habent εε cum aliqua præcedente consonante, mutant ε penultima in præteriti actiui in α præterito passiuo.

21. χαμῖτι, genit. plur. s. sing. χαμμα, ατθ, scriptum, liber, liber, χαφω, scribo.

22. ἔτι, aduerb. adhuc, præterea.

23. τήμερον, Attice, communiter σήμερον, hodie, aduerb. ἡμέρα, ἡ, dies.

24. ὅμοια, similia, acc. plur. neut. subaud. ὀνόματι, vocabula; ὅμοιθ, vel ὁμοῖος, vel ὅμθ, similis. ὁμοιότης, ητθ, ἡ, similitudo.

25. ὀπασσάμενοι, sing. part. present. ὀπασσάμαι, ὤμαι, vel ὀπασσάω, ὦ, attabo, 2. circumfl. ex ὀπ, & πάω, ὦ, traho, f. ὤσω, p. ὤσσω.

26. ἰδία, acc. plur. neut. ἰδίος, ἰδία, ἰδίων, proprius, sum. ἰδίαζω, vitam privatam dego. ἰδίας, qui vitam privatam agit.

27. οὗτοι, acc. plur. neut. Atticè, pro οὗτοι, ab ὅτι, ὅτι, τῶτο, hic, hac, hac.

28. λέγειν, infinit. præsens, λέγω, dico, loquor, hic infinitiuus ponitur pro gerundio in do.

29. οἰδόν, nominat. neut. οἰδός, ἡ, ὄν, tolerabilis, ab οἶω, ἴσθ, οἶσιθ, ferendus.

30. ἦν 3. person. imperf. εἰμι, sum, imperf. ἦν, ἦ, ἦν, eram; eras, erat, f. ἔσομαι.

31. μοι, dat. sing. pronom. ἐγώ, ego, ἐμῶ, ἐμοί, ἐμέ: per aphæresim, μῶ, μοι, μέ, dictiones enclitica.

32. ἀκρόμα, nominat. neut. 5. simp. *auditis res que auditur*. ἀκῶ, audio. ἀκρότης, ὤ, auditor. οἰδόν. ἢ τὸ ἀκρόμα, *tolerabile erat hoc audire*, I. ad verbum, *tolerabilis erat hac auditis*.

33. ὤ, non, sequente consonante, ὤ, sequente vocali tenui; ὤχ, sequente aspirata vocali.

34. πανυ, adverb omnino, valde, πᾶς, omnis.

35. τί, dictio enclitica in neut. ὁ καὶ τις, καὶ τὸ τί aliquis.

Ὁ πότε δ' ἐχὼ ἐκ τῶ τῷ ἀρξάμενον ἐτόλμῃσι  
κατ' ἴτερον εἰπεῖν, καὶ κατ' ἴμα, καὶ πῖται, εἴτα  
ἀφ' ὅθεν ἴαται καὶ βασιλῆται ὀνομάζειν, ὅ με βίαιος  
ἔπει τῶ τοῖς ἀνακτῶ, καὶ πῖμπερμαι, δεδιδὸς μὴ  
τῷ χροῖω καὶ τῷ σύχα τύχα πῖ ὀνομάση. καὶ  
μοι πρὸς Διὸς ἀθυμῶσι καὶ μεμονωμένῳ τῷ  
βοηθησύνων συνήνωτε τῆς διχάσιας ὀργῆς.

1. ἐπότε, quando, interdum cum indic. interdum cum optat.

2. ἐκ, ἐκ, ab, sequente consonante ἐξ, sequente vocali: regit genit.

3. τῶ τῷ, genit. plur. neut. ὅτος, αὐτή, τῶτο, hic, hac, hoc.

4. ἀρξάμενον, nominat. neut. part. Aor. 1. med. ἀρῶ, 2. coniug. incipio, f. ἔω, p. ἤρχα, Aor. 1. med. ἤρξαμην, part. ἀρξάμενος.

5. ἐτόλμῃσι. 3. person. Aor. 1. indic. τολμάω, ὦ, 2. circum. andeo, f. ἥσω. p. ἤκα, τόλμα, ἡ, audacia.

ἥκιστα. πάντως, valde admodum, quasi dicas, valde quid.

36. ἐδάκνυμι, i. person. imperf. pass. δάκνομαι, mordeor, metaphoricè, angor, pungor. δάκνω, mordeo, metaph. ango, punge, f. δήξω, vel potius δήξομαι, tanquam à δήκω, p. δέδηχα, pass. δέδημαι Aor. i. ἐδήχθην, δῆμα, τ', moyses.

37. ὅτι, super, regit dat. in hac significatione.

38. αὐτοῖς, dat. plur. pronom. relat. αὐτῶν, αὐτῶν, ipse, ipsa, ipsum;

Quando vero ab his sumpto initio ausum est κατ'ἴτερον, dicere, ὅ κατ'ἴμα, ὅ πίττα, deinde pudore-deposito βασίλιττα, appellare, non parum ob hac indignor, ὅ excalesco, timens ne tēporis lapsum etiam σῦχα, τῶχα aliquis nōminet. ac mihi per Iouem animum-despondenti ὅ destituto auxiliatoribus ignoscite iustæ iræ.

6. κατ'ἴτερον, acc. sing. 3. simp. ὁ κατ'ἴτερος, Atticè, κασιτέρος, communiter, stannum. κασιτέρω, ὦ, stanno induco. κασιτέλει, stannens.

7. εἰπεῖν, Aor. 2. infinit. verbo inusitato ἔπω, dico, Aor. 2. εἶπον, crescit addito, non autem mutato e in u seruatque augmentum per omnes modos.

8. κατ'ἴμα, acc. sing. 5. simp. τ' κατ'ἴμα. Atticè, vel κάσυμα, communiter, corium, καοῦω, consuetudine reficio.

9. πίττα, acc. sing. 2. simp. πίττα, Atticè, πίσσα, communiter, pix.

10. εἴτε, *deinde, postea, tam. aduerb.*

11. ἀπερυσθιάσαν, *nominat. neut. Aor. 1. part. act.*  
ἀπερυσθιάω, ὦ, 2. *circunfl. pudorem depono, ex ἀπ', &*  
ἐρυσθιάω, ὦ, *erubesco, f. ἄσσω, p. αχχ, ἔρυσθ, vel ἐρυσ-*  
*θός, rubor, proprie eorum qui erubescunt, ἀπερυσθιά-*  
*σθαι, cum pudorem deposuisset, vel depositio pudor-*  
*is.*

12. βασίλιτ'ην, *acc. sing. 2. simp. βασίλιτ'η, Atticè,*  
*βασίλισσα, communiter regina. βασιλεὺς, rex. βασίλευω,*  
*regno.*

13. ὀνομάζαν, *infin. præsens, 4. coniug. ὀνομάζω,*  
*nomino, appello, celebri, f. ἄσσω, p. αχα, τὸ ὄνομα,*  
*nomen.*

14. ὄ, *non, sequente consonante; ὄχ, sequente vo-*  
*cali tenui; ὄχ sequente vocali aspirata.*

15. μετρίως, *aduerb. modicè, mediocriter. τὸ μέ-*  
*τρον, mensura, modus, μετρίω, ὦ, melior.*

16. ὅτι, *super, propter, regit dat. in hac significa-*  
*tione.*

17. τῇτοις, *dat. plur. pronom. ἕτος, αὐτῇ, τῷτο, hic,*  
*hac, hoc.*

18. ἀγατακτῶ, 1. *person. præsens. 1. circunfl. ἀγα-*  
*τακτέω, ὦ, doleo, indignor, gemo, f. ἡσσω, p. ηκα, ἀγα-*  
*τακτῆσις, εως, ἡ dolor, indignatio.*

19. πίμπραμι, 1. *person. præsens. indic. pass. 2. cō-*  
*iug. in μι, πίμπρημι, incendo, comburo, f. πῖμπρησσω,*  
*vix vsitatum, πῆιδω, incendo, inflammo. πῆϊσιν εως,*  
*ἡ, inflammatio.*

20. δέδιος, *nominat. neut. part. præt. med. δέηδω,*  
*timeo, præt. δέειδα, med. δέεικα pro δέειδα, eupho-*  
*niæ gratiâ, Ionicè δέδια quod est vsitatissimum, part.*  
*ὁ δέδιως, ἡ δέδιυῖα, τὸ δέδιος, timens, veritus, a, ut,*

21. μή, aduerb. ne, non, nunquid.

22. χρόνος, dat. sing. 2. simp. ὁ χρόνος, *tempus, temporis spatium*, χρονικός, *ad tempora pertinens*: unde τὰ χρονικά, *Chroniques, liber in quo annotantur quo tempore quidque factum sit.*

23. σύκα, acc. plur. 2. simp. τὰ σύκα, *figus, vne figue*. τίκα non dicitur, neque τίκα συκή, *figus, vn figuier.*

24. τις, nominat. sing. masc. ὁ ἢ ἡ τις καὶ τὸ τι, *aliquis*, genit. τινός, *ditiones encliticae.*

25. ὀνομάζω, 2. person. sing. Aor. 1. subiunct. ὀνομάζω, *nomino, appello*, f. ἄσω, p. αἶα. ὄνομα, *nomen.*

26. μοι, dat. sing. pro ἐμοί, *mihī*, à pronom. ἐγώ, *ego.*

27. πρὸς, *per*, regit genit. in hac significatione.

28. Διὸς genit. sing. nomin. heterocl. Ζεὺς. *Iupiter.*  
τὸ Διὸς, τὰ Διῶ, τὸν Δία, ὦ Ζεῦ.

29. ἀδυσμῶντι, dat. sing. part. present. ἀδυσμῶ, *animum despondeo*, f. ἤσω, p. ηῖα, ex α priuatiuo, & θυμός, *animus*. ὁ καὶ ἡ ἀδυσμός, *qui animo despondet.*

30. μεμονωμένῳ, dat. sing. præt. pass. part. μονόω, ὦ, 3. circumfl. *desistio, desero, solum relinquo* f. ὠσω, p. ὠκα, pass. ὠμαι, unde μεμονωμένος, *desistimus*. μέγ, *solus.*

31. βοηθισόντων, genit. plur. part. fut. ἀβ. βοηθέω, ὦ, 1. circumfl. *ad auxiliandum xenio, auxilior*, f. ἤσω, p. ηῖα. βοηθήμα, το, *auxilium.*

32. ὠγίωτε, 2. person. plur. Aor. 2. imp. ἀβ. ὠγίσκω, *ignosco consentio*, ex ὠν, cuius, vertitur in γ propter γ sequens, & γινώσκω, *cognosco*, p. ἔγνωκα, f. γινώσμαι, *tanquam à γνῶ*. Aor. 2. ἔγνω, ἔγνως, ἔγνω, D. ἔγνωτον, &c. imperat. γνῶθι, γνῶθω, γνῶτων, γνῶτῃ, &c. opt. γνοίην, *subiunct.* γνῶ, *tanquam à γνῶμι.*

33. Δικαίης genit. sing. fœm. δίκαιῃ, δικάϊα, δίκαιον, *iustus, a, um, δική, ius.*

Οὐ γὰρ οὐδὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ τυχόντα ὅτιν οὐκ ἐν-  
δυνάμει, ἀφαιρέσειν τῆς σωτηρίας καὶ συνεχολα-  
κότων μοι γραμμάτων. κίσαμεν λάλον ὄρνεον,  
ἐκ μέσων, ὡς ἐπὶ ἐπὶ, τῆς κόλπων ἀρπάσαι,  
κίηται ὠνόμασεν. ἀφείλετο δὲ με φάσαν ἄμα  
νήσας τε, καὶ κοσμήσεις, ἀπαγορεύοντος Δεισάρ-  
χου. οὐδέσπασε δὲ καὶ μελίσσων ὅσα ὀλίγας.

1. *υ*, *nan*, adverb. sequente consonante, *υκ*, se-  
quente vocali tenui, *υχ* sequente vocali aspirata.

2. *γὰρ*, *enim*, *nam*, *semper*. postponitur.

3. *περὶ*, *circa*, *iuxta*, regit acc. in hac significa-  
tione.

4. *μικρὰ*, acc. plur. neut. ὁ μικρὸς, ἡ μικρά, *τὸ* μι-  
κρόν, *parvus, a, um, μικρότης, parvitas.*

5. *τυχόντα*, acc. plur. neut. Aor. 2. part. *τυγχάνω*,  
*sum*, *pasciscor*, f. *τεύχομαι*, ἀ *τεύχω*, p. *τετύχηκα*, τυ-  
χέω, pass. *τέτευχμαι*, Aor. 2. *εὔτυχον*, part. ὁ *τυχών*, *qui*  
*sæpe exponitur quilibet, vilis. τύχη, fortuna.*

6. *κινδυνεύω*, ὁ, *periculum*, nominat. 3. simp. *κιν-*  
*δυνεύω*, *periclitor*. *κινδυνώδης*, *eos*, ὁ *καὶ ἡ*, *periculo-*  
*sus.*

7. *ἀφαιρέσειν*, dat. sing. part. præsent. *ἀφαιρέομαι*,  
*ẽμαι*, *adiutẽ aufero*, *prino*, passivẽ. *spolior*, *prino*,  
*exap̃*, cuius tollitur, & *π* mutatur in *φ* ob sequen-  
tem vocalem aspiratam, *αἰρέω*, *capio*, f. *αἰρήσω*, p.  
*ῆκα*, Aor. 2. *ἔλην*, ab *ἔλω*, cuius augmentum fit ad-  
dito, *α*.

52. ὀξύς, genit. sing. 2. simp. ὀξύ, ita. ὀξύλος, ita-  
cundus. ὀξύζω, irrito.

Non enim circa parua & vilia est pericu-  
lum mihi privato assuetarum & familiarium  
mihi litterarum. picam meam loquacem auem,  
ex medio, ut ita dicam, sinu accipiens,  
κίττα nominauit. eripuit quoque mihi palumbum  
cum anatribus & merulis interdicens Aristar-  
cho: detraxit etiam apes non paucas.

8. συνήδων, genit. plur. i. contract. συνήδης, εὖς, ὅ,  
ἢ, familiaris, consuetus συνήθεια, consuetudo.

9. συνεχολακῶτων, genit. plur. part. præt. aët. συ-  
χολαζω, simul otior, colludo in otio, ex σύν, cuius  
tollitur propter σ sequens cum alia consonante, &  
χολαζω, otior. f. σω, p. ἐχόλακα, resumpto σύν, fit  
συνεχόλακας vnde præt. part. συνεχολακῶς, ὅς, qui  
simul otians est, familiaris χολή, otium, item schola  
per antiphrasim, quodd in schola otuari minimè li-  
ceat, χολαστής, scholasticus.

10. μοί, dat. sing. pro ἐμοί, ab ἐγώ, ego.

11. χαμμάτων, genit. plur. 5. simp. γράμμα, κτθ  
littera, scriptum χάφω, scribo.

12. κίσσαν, vel Att. κίτταν, acc. sing. 2. simp. ἢ κίσας  
κίττα, pica, avis.

13. μέ, genit. sing. pro ἐμέ, ab ἐγώ, ego. κίσσαν μέ,  
picam mei, vel κίσσαν ἐμήν, picam meam, indiffe-  
renter dici potest, nam pronomina tam possessiua,  
quam primitiua passiue & actiue sumuntur.

14. ἄλλοι, acc. sing. neut. ὁ καὶ ἡ ἄλλοι, καὶ τὸ ἄλλο

λοι, *loquax*, λαλέω, *loquor*.

15. ὄρνεον, acc. sing. ὁ ὄρνεος, & 3. simp. αὐν, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ινθ, αὐν. ὀρνιδένω, *aves capio, aucupor*.

16. ἐκ, ex, sequente consonante, ἐξ, sequente vocali, genit. postulat.

17. μέσων, genit. plur. masc. μέσθ, η, ον, *medius*, α, ητ, μέσότης, ητθ, ἡ, *medietas*. μεσέω, ὦ, *sum in medio*.

18. ὥς, γι, coniunct. iungitur infinit. frequentius, rarius indic.

19. ἔπθ, acc. sing. 1. contract. τὸ ἔπος, εος, *verbum*, ad inusitato ἔπω, *dico*, ὡς ἔπος εἰπεῖν, exponitur, *ut ita dicam, ut aiunt, ut verbo dicam*.

20. εἰπεῖν, Aor. 2. infinit. à verbo inusitato ἔπω. Aor. 2. vsitatissimus εἶπον, augetur addito 1. & seruat augmentum per omnes modos.

21. κόλπων, genit. plur. 3. simp. κόλπος, ὁ, *sinus, gremium*. κολπῶ, *in sinus conerabo*.

22. ἄρπάξαι, nominat. sing. neut. Aor. 1. part. ἄρπάξω, *rapio*; ε, σω, p. κα, Aor. 1. ἤρπαξ, part. ὁ ἄρπάξας, ἡ ἄρπαξας, τ ἄρπαξας.

23. κίττω, acc. sing. 2. simp. κίτξ, *vel κίσα, piscis*.

24. ὀνόμασιν, 3. person. Aor. 1. αἶ. ὀνομάζω, *nominabo*, ε, σω, p. κα. ὀνομα, τό, *nomen*.

25. ἀφείλεθ, 3. person. Aor. 2. med. ἀφαιρέω, *aufero, eripio*, ex ἀπό, cuius tollitur, & π mutatur in φ, ob sequentem diphthongum aspiratam, & αἶρω, *capio*, ε, ἥσω. p. ηκα, Aor. 2. εἶλεν, ab inusitato ἔλω, unde Aor. 2. med. εἰλέμεν.

26. ἐγ, genit. pro ἐμῷ, ab ἐγώ, *ego*.

27. φάσσω, acc. sing. 2. simp. φάσσα, Atticè φατῶ,  
 ἦ, *palumbus, avis.*

28. ἅμα, *simul, cum, dat. postulat.*

29. νήσσαις, dat. plur. 2. simp. νήσα, Atticè νῆττα,  
 ἡναις, *avis. R. νῆω, nato.*

30. κοστέφοις, dat. plur. 3. simpl. ὁ κόσχυφῶ, Atticè  
 κοττυφῶ, *merula, avis.*

31. ἀπαγορεύοντῶ, Ἀεὶσαρχῶ, *genitiuus absolutus.*  
 ἀπαγορεύοντῶ, *genit. sing. part. præs. ἀπαγορεύω,*  
*interdico, animo despondeo. ex ἀρῶ, & ἀγορεύω, concio-*  
*nor, f. σω, p. κκ, ἡ ἀγορῶ, forum, concio.*

32. Ἀεὶσαρχῶ, *genit. sing. 3. simp. Ἀεὶσαρχῶ, &*  
*Aristarchus, nomen viri.*

33. περισπάσῃ, 3. person Aor. 1. περισπάω, *deirabo,*  
*nudo. ex præpositione περί, quæ in compositione*  
*nunquam perdit, & σπάω, irabo. f. σπάσω, p. ἐσ-*  
*πακκ.*

34. μελισσῶν, *genit. plur. μέλισσα, Atticè μέλιττα,*  
*apis. μέλι, ιτῶ, τὸ μέλι.*

35. ια, *non, sequente vocali tenui, & sequente*  
*vocali aspirata, & sequente consonante.*

36. ὀλίγας, *acc. plur. form. ὀλίγῶ, ὀλίγη, ὀλίγοι,*  
*paucus, a ἥτο.*

Ε'π' Ἀπικλῷ δὲ ἦλθε, καὶ ἐκ μέσης αὐτῆς ἀνὴρ-  
 πασεν αἰόμως Ὑμητῶν, ὀρώντων ὑμῶν, καὶ τῶν  
 ἄλλων συλλαβῶν. ἀλλὰ πῶς λέγω ταῦτα. Θεσσα-  
 λίας με ἐξέβαλεν ὅλης, Θεσσαλίας ἀξιῶν  
 λίγην. καὶ πᾶσαν ἀποκεκλεισμένον πλὴν ἰδέσθαι,  
 ὅδε τῶν ἐν κήποις φεισάμενον σεύτλων. ὥς, τὸ  
 δὴ λεγόμενον, μηδὲ πάσας αὐτοῖς μοι καταλιπεῖν.

1. ἐπ' Ἀπικλῶν, per apostrophum, pro ὅτι, Ἀπικλῶν.  
 ὅτι, in, ad quæstionem quod regit acc.

2. Ἀπικλῶν, acc. sing. 2. simp. Ἀπικλῶν, regio *Acchia*,  
 cuius urbs præcipua Ἀθήναι *Athenæ*.

3. ἦλθε, 3. person. Aor. 2. ἔρχομαι *venio*, εἰ ἐλεύσο-  
 μαι, ab ἐλεύσω, Aor. 2. vñtatissimus ἦλθον, p. pass.  
 ἤλευσμαι, med. ἐλήλυθα. Vide inuest. them.

4. ἐκ, ex, sequente consonante, ἐξ sequente vo-  
 cali.

5. μέσης, genit. sing. fœm. μέσος, η, ον, *medius*, α, η, η,  
 μέσοτης, η, τῶ, *medietas*.

6. αὐτῆς, genit. sing. fœm. pronom. relat. αὐτῆς,  
 αὐτῇ, αὐτῷ, ipse, ipsa, ipsum.

7. ἀνὴρ πασεν, 3. person. Aor. 1. ἀναρπάζω, *arripio*,  
 ἑνὶ ἑαυτῷ *rapio*, ex ἀνὰ, & ἀρπάζω, *rapio*, ε. σω, p.  
 κε.

8. αἰόμως, adverb. *iniuste*, *sceleratè*. ex α privati-  
 वो, & νόμος ὁ, *lex*.

9. Ὑμητῶν, acc. sing. 3. simp. ὑμετέρους, ὁ *hymettus*,  
 mons *Attica*, videtur etiam dici ὑμεσός.

10. ὀρώντων ὑμῶν, genitiuus absolutus. ὀρώντων, ge-  
 nit. plur. part. præsent. ὀρέω, ὠ, *video*, p. ὠρέομαι,

In Atticam verò venit, & ex media ipsa sustulit iniuste montem Hymettum cernentibus vobis & aliis syllabis. sed quid commemoro ista: ex Thessalia me expulit tota, Thettaliam volens dici. & omni <sup>cum sim exclusum</sup> <sup>cum me excluserit</sup> me excluso mari neque hortensibus parcat betis ut iam, quod dici solet, nequidem palum mihi reliquerit.

f. ὁφομαι, ab ὀφομαι, Aor. 2. εἶδον, ab εἶδω.

11. ὑμεῖς, genit. plur. οὐ, ἐν, ὑμεῖς, vos, ὑμεῖς, vestrum, ὑμῖν, vobis, ὑμᾶς, vos.

12. ἄλλωι, genit. plur. fœm. ἄλλῃ, ἄλλοι, sine y, alius, alia, aliud.

22. Θετταλίαν, acc. sing. 2. simp. Θετταλία: Atticè, Θεσσαλία, communiter. 1. *Thessalia*, regio *Græciae*.

23. ἀξιούν, nominat. neut. present. part. 3. circumf. ἀξιόω, ὦ, *dignum me puio*, volo, existimo, f. ὠσω, p. ὠκα. ἀξιό, *dignus*, ἀξίωμα, ὅ *authoritas*, *effatum*.

24. λέγειν, infinit. præsens, λέγω, dico, fut. ξω, p. χαλόν, *sermo*. πᾶν, acc. sing. πᾶς, πᾶς, πᾶν, omne. ὅ *hæc omne*. πᾶν, πᾶς, πᾶν.

25. ἀρκεκλεισμένων, nominat. neut. absol. præt. part. 6. coniug. ἀρκεκλείω, *excludo*, *arceo*, ex ἀρ, & κλείω, *clando*, f. κλείσω, p. κέκλεικα, pass. κέκλεισμαι, κλείσθην, τὸ, *clausum*. κλείς, κλειδός, *clavis*.

26. θάλασσαν, acc. sing. 2. simp. θάλασσα. Atticè θάλαττα, *mare*, θαλασσιός, *piscator*, θαλαρώω, ὦ, *mar submerge*.

27. ὅδε, adverb. *neque*, *quidem*,

28. ὦ, in, dat.

29. κήποις, dat. sing. 3. simp. ὁ κήτος, *hortens*. κηπέω, *hortum colo*, κηπαῖος, *hortensis*. σὺν τῷ βῆτι κηπέω, *beta hortensis*, I. *beta que in horto*, subaud. *nascitur*.

Ὅτι δὲ ἀπὸ ξίκακόν εἰμι γράμμα, μαρτυρεῖτέ μοι καὶ αὐτοὶ μηδέποτε ἐγκαλέσαντες τῷ ζῆτι, σμάρτα γδὸν ὑποσπάσαντι, καὶ πᾶσαι ἀφελομένῳ τῷ Σμύρτα μήτε τῷ ζῆτι, πᾶσαι παρὰ βῆτι (μυθῆκιν, καὶ τὸν συγγραφέα τῆς ποίως) ἔχοντι Θεκυδίδην σύμμαχον.

I. ὅτι, quod, coniunctio, indicatio iungitur.

I. ἀπὸ ξίκακόν, nominat. sing. neut. ἀπὸ ξίκακος, ὁ

30. φείσομαι, nominat. neut. Aor. 1. part. med.  
φείδομαι, parco. f. φείσομαι, p. πέφισμαι, Aor. 1. med.  
φείσαμην.

31. σέυτλων, genit. plur. 3. simp. τὸ σέυτλον, v, Atticè  
σεύτλων, beta.

32. ὥς, v, conjunctio, infinit. postulat frequen-  
tius, rarius indic.

33. δὴ, iam, sane, adverb.

34. λεγόμενοι, nominat. sing. neut. part. præsent.  
pass. λέγω, dico, f. ξω. p. χαλέγω, sermo, τὸ λεγόμενον,  
exponitur quod dicitur vulgò, vel, quod dici so-  
let.

35. μὴδ'ε, neque, nequidem. adverb.

36. πάσῃ, acc. sing. 3. simp. πάσῃ, ὁ, Atticè  
πάτῃ, paxillus, clavis lignens. πασσαλέω, palum  
figo.

37. μοί, dat. sing. pro ἐμοί, ab ἐγώ, ego.

38. κατέλειπεν, Aor. 2. infinit. κατέλείπω, relinquo,  
ex κατὰ & λείπω, linquo, 1. coniug. f. φω, p. φα, Aor.  
2. ἔλειπον, reiecto, e. λοιπός, reliquus.

Quòd verò iniuriarum patiens sim littera, te-  
stes estis mihi ipsi vos quòd nunquam accusarim  
Zita smaragdum mihi detrahens, & totam  
auferens Smyrnam; neque Xy omnia disrum-  
pens fœdera, & scriptorem talium habens  
Thucydidem propugnatorem.

malorum & iniuriarum patiens: ex κακός, malus; &  
ἀνέχω, tolero, sustineo.

3. εἰμι, sum, verbum subst. f. εἶσομαι.

4. Ἄμμα, nominat. sing. 5. simp. littera scriptam. γέγραφο, scribo.

5. μαρτυρεῖτε, 2. person. plur. præs. indic. act. μαρτυρέω, ω, 2. circumfl. f. ἡσω, p. ηκα, testor, testis sum, μαρτυρ, υρ, ο, ι, η, η, testis. μαρτυριον, τὸ, testimoniū; idipsum quod testimanij loco offertur. unde vox gallica, un martyr, quod supplicio suo veram esse fidem catholicam testetur.

6. μοι pro ἐμοι, dat. sing. ab ἐγώ, ego.

7. αὐτοί, nominat. plur. masc. αὐτός, αὐτή, αὐτό; ipse, ipsa, ipsum.

8. μηδέποτε, adverb. nunquam, ex μηδέ, nec, & ποτέ, aliquando.

9. ἐγκαλεῖσθαι, dat. sing. neut. Aor. 1. part. ἐγκαλέω, ω, 1. circumfl. accuso, in ius voco. ex ἐν cuius vertitur in γ ob κ sequens, & καλέω, ω, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα.

10. ῥῆμα, nomen litteræ neut. & indecl. est in dat. quia ἐγκαλέω, regit dat.

11. σμάραγδον, acc. sing. 3. simp. ὁ σμάραγδος, vel μάραγδος veteres dicebāt etiā ῥάμαραγδος, smaragdus, ῥῆμα.

12. ἀποσπάσθαι, dat. sing. neut. Aor. 1. part. act. ἀποσπάω, ω, abstraho. f. ἄσω, p. ακα. Aor. 1. ἀπέσπαθ, part. ἀποσπάθς.

13. ἀφελόμενον, dat. sing. Aor. 1. med. ἀφαιρέω, aufero, eripio, ex ἀφ' cuius o tollitur & π mutatur in φ ob sequentem diphthongum aspiratam, & αἰρέω, capio, f. ἡσω, p. ηκα, Aor. 2. εἶλον ab inusitato ἔλω, Aor. 2. med. εἰλόμην, part. εἰλόμην.

14. πᾶν, acc. sing. πᾶς, πᾶς, πᾶν, omnis & hoc omne; gen. παντός, πάντος.

15. Σμύρναν, acc. sing. form. 2. simp. Σμύρνα, Smyr-

na, *rehs Ionia que creditur à multis Homeri patria*, dicta fuit olim ab aliquibus *Ζμυρνα*.

16. μήτε, vel μηδέ, neque, adverb.

17. ξῦ, nomen litterę neut. & indecl. est hīc in dat. quia ἐγκαλέω regit dat.

18. πᾶν, acc. sing. πᾶς, πᾶς, πᾶν, omnis & hoc omne.

19. ὡραζάωτι, dat. sing. Aor. 2. part. act. ὡραζαίνω, *transgredior, transcendō, ex ὡρά, & ζαίνω, gradior, f. βύζω, p. βέβηκα à βίω. Aor. 2. ἔβην à βῆμι, vt ἔστω, ab ἔστημι, part. βᾶς, βᾶντο, vnde ὡραζάς. V. inuest. Them.*

20. συνθήκω, acc. sing. 2. simp. ἡ συνθήκη, Atticē *ἔυνθίκη, compositio, pactum, fœdus. συντίθημι compono, ex σύν & ἔν, & τίθημι pono.*

21. συγγραφῆα, acc. sing. 3. contract. συγγραφεὺς, *scriptor, historicus. συγγράφω, conscribo, historiam scribo, ex σύν, & γράφω. scribo.*

22. τοιῶτων, genit. plur. neut. ὁ τοιῶτος, ἡ τοιῶτη, τ' τοιῶτο, vel τοιῶτον, *talis, & hoc tale, eiusmodi. τοῖς, idem. αἶς, qualis.*

23. ἔχοντι, dat. sing. part. præsent. ἔχω, *habeo, f. ἔξω, vel χῆσω, p. ἔχηκα, pass. ἔχημαι, Aor. 1. ἔχῃδω, Aor. 2. act. ἔχον, tamquam à χέω.*

24. Θυκυδίδω, acc. sing. 1. simp. ὁ Θυκυδίδης, *Thucydides, nomen viri.*

25. σύμμαχον, acc. sing. 3. simp. ὁ καὶ ἡ σύμμαχος, *pugna socius, auxiliator in pugna. συμμαχέσθαι, simul pugno. ex σύν, & μάχομαι, pugno. μάχη, pugna.*

Τῷ μὲν γὰρ γείτονί μιν ῥῶ νοσήσαντι, συγγνώμῃ,  
 καὶ παρ' αὐτῷ φυτεύσαντί μιν τὰς μηρρίνας, καὶ παί-  
 σαντι μὲ ποτε ὑπὸ μελαγχολίας, ὅτι κέρ-  
 ρης, καὶ γὰρ μὲν τοιῦτον. τὸ δὲ ταῦ τῷ το, σκο-  
 πῶν, ὡς φύσιν βίανον καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ, ὅπ-  
 ρε ἐδὲ τῇ ἄλλων ἀπέχεται γραμμῶν, ἀλλὰ  
 καὶ τὸ δέλτα, καὶ τὸ θῆτα, καὶ τὸ ζῆτα, μικρὰ  
 δεῖν πάντα ἠδίκησε τὰ στοιχεῖα, αὐτὰ μοι χάλειψαι  
 ἀδίκησεν τὰ γράμματα.

1. γείτονι, dat. sing. 5. simp. γείτων, οἶκος, ὅ, καὶ ἡ, γί-  
 τινος γειτοῖα, *vicinus sum*. γειτονεῖα, *vicinitas*.

2. με, pro ἐμῷ, genit. ab ἐγώ, ego. γείτων ἐμός, vel  
 γείτων ἐμῷ, *vicinus meus*; nam pronomina tam pri-  
 mitiva, quam possessiva sumuntur activè, &  
 passivè.

3. ῥω, nomen litteræ neut. & indecl. hic est in  
 dat.

4. νοσήσαντι, dat. sing. Aor. 1. part. νοσέων, ὤ, 1.  
 contract. *egrotō*, f. ἴσω, p. ἴκα, Aor. ἐνόησα, part.  
 νοήσας. νόσος, ἡ, *morbis*.

5. συγγνώμῃ, ἡ, nominat. sing. 2. simp. *venia*, in-  
 dulgentia. συγγνώσκω, *simul sentio*, *ignosco* ex οὐν, &  
 γινώσκω, *cognosco*. γνώμη, *sententia*, *mens*.

6. παρ', αὐτῷ, pro ὧν αὐτῷ, ὧν, *apud*, regit dat.  
 in hac significatione.

7. αὐτῷ: dat. sing. αὐτός, αὐτή, αὐτό, *ipse*, *ipsa*,  
*ipsum*.

8. φυτεύσαντι, dat. sing. Aor. 1. act. φυτεύω, 6.  
 coniug. *planto*, f. σω, p. κε, Aor. 1. act. ἐφυτεύε, part.

φυτεύεις,

Nam vicino meo Rho egrotanti venia danda  
quod apud se plantauerit meas myrtos & per-  
casserit me aliquando pro melancholia in ma-  
xillam. Et ego quidem sum tale. Tau vero ih-  
lud, consideremus quam naturam violentum sit  
aduersus ceteras litteras. & quod neq; ab aliis  
abstinuerit litteris, sed & delta, & theta, &  
zeta, & ferme omnia iniuriâ affecerit elementa,  
ipsas mihi accerse iniuriam passas litteras.

φυτεύεις, τὸ φυτεῖν, ἔ, planta. φάω, produco, gigno &  
nascor.

9. μῦ, pro μῦς, genit. μῦς, pro μῦς, genit. μῦς.

10. μῦς, acc. plur. 2. simp. μῦς, myrtus, & μῦς, idem.

11. παύει, dat. sing. Aor. 1. part. παύει, percutio, f. ω, p. κ, Aor. 1. ἐπι, part. παύει.

12. με, acc. sing. pro ἐγώ, ἔγωγε, ego.

13. ποτε, aduerbium, aliquando.

14. pro, propter. pro, regit genit. in his significationibus.

15. μελαγχολίης, genit. sing. 2. simp. μελαγχολία, melancholia, furor ex atra bilis redundancia. ἐμῶς, niger, & χαλκῶς, bilis.

16. ἐν, super, in, regit genit. in hac significatione.

17. κόρης, genit. sing. 2. simp. κόρη, vel κόρη, maxilla, crinis.

18. καὶ ἐγώ, pro καὶ ἐγώ, & ego.

19. τοιοῦτον, ( subaud. ὅτι ) nominat. sing. neut. & τοιοῦτος, ἢ τοιαύτη, ὅ τοιοῦτο, vel τοιοῦτοι, talis, & hoc tale. τοιοῦτος, idem. οἷος, qualis.

20. ὅς, nominat. sing. neut. ὅτος, αὐτή, τὸτο, hic, hac, hoc.

21. σκοπεῖν, 1. person. sing. present. σκοπεῖν, ὁ, 1. circumsp. contemplor, video, confidero, f. ἵσσω, p. κκ. σκοπομαι. circumspicio. σκέμμαι, speculatio. σκοπός, speculator. ἐπισκοπεῖν, episcopus, quia inuigilare debet tibi commisso populo.

22. ὡς, vi, quā, aduerbium.

23. φύσσει, dat. sing. 2. contract. φύσει, eos, ἡ, πατρί. φύω, gigno, nascor.

24. βίαιον, nominat. sing. neut. βία, violentus; βίω, vi. βιάω, vel βιάω, vim affero.

25. πρὸς, aduersus, regit acc. in hac significatione.

26. λοιπὰ, ( subaud. ὑπομείνει ) acc. plur. neut. λοιπός, ἢ, ὅς, reliquus, a, ut. λείπω, relinquo, f. ἵω, p. φα, med. λείπω.

27. ὅτι, quod; conjunctione, indicatio iungitur.

28. ὅδε, neque, aduerbium.

29. ἄλλων, genit. plur. neut. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, aliud, a, ad.

30. ἀπέχεσθαι, 3. person. imperf. pass. ἀπέχω, reprimō, inhibeo, sustineo. ex ἀφ', & ἔχω, imperf. εἶχον, augetur addito α. f. ἔξω, vel χ' ἔσω, p. ἔχοντα, Aor. 2. ἔχον, ἀχέω.

31. ὑπομείνειν, genit. plur. 3. simp. τὸ ὑπομείνειν, ὑπομείνω, scribe.

32. ἀλλὰ, sed, verum, aduerb.

33. *ζῆς, δῖλς, δῖς*, nomina litterarum indecl. neut.

34. *μικρὸς δῖν*, *ferè, fermè. parum abest quin.* *μικρὸς*, genit. adverbialiter sumptus, *μικρὸς, α, ον, parvus, α, um.*

35. *δῖν*, praesens infinit. verbi imperson. *δῖν*, oportet, f. *δῖναι*, Aor. 1. *ἐδῖνε*, à *δῖνω*.

36. *πάντες*, acc. plur. neut. *πᾶς, παῖς, πῶν, omnis, ὅς* vos omne.

37. *ἡλίκησι*, 2. person. Aor. f. *ἡλίκησθαι*, ὡ, *iniuriā afficio.* *ἡλίσσῃ* aga, f. *ἡσθαι*, p. *ἡκῶ*, ex α privatiuo, & *ἡλίκη*, *ἡς*, ὁ καὶ ἡ ἀδίκηθαι *ἡλίσσῃς*.

38. *σοιχείαι*, acc. plur. 3. simp. *σοιχείων*, *elementum principium.* *σοιχείω*, et. *nentia doceo, erudio.*

39. *αὐτὰ*, acc. plur. neut. *αὐτὸς, αὐτή, αὐτό, ipse, ipsa, ipsum.*

40. *κέλευ*, 2. person. imperat. praesent. *κέλευ*, ὡ, 1. circumfl. *κέω, κέσσειν*, f. *κέλευ*, p. *κέκληκῶ*.

41. *ἡλίκησθαι*, acc. plur. neut. Aor. 1. part. pass. *ἡλίκησθαι*, ὡ, *iniuriā afficio* f. *ἡσθαι*, p. *ἡκῶ*, pass. *ἡλίκημαι*, Aor. 1. *ἡλίκησθην*, part. *ἡλίκησθεις*, *iniuriā affecimus*, ex α privatiuo, & *ἡλίκη*, *ἡς*.

42. *ὑμέτερά*, acc. plur. 5. simp. *τὸ ὑέμμα*, *littera scriptum.*

Ακούετε, φωνήεντα διχασαί, τῷ μὲν δέλτα λέ-  
γωντο, Αφάλετό μὲν τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέ-  
χειαν, ἀξίου δὲ λέγεσθαι ὡς πάλιν τὰς νόμους,  
τῷ ἤττα κρύοντο, καὶ τῆς κεφαλῆς, τὰς βίβλους  
πύλλοντο ὅτι τῷ τῆς κολοκυώτης ἐφερῆσθ. τῷ  
ζῆττα τὸ συρίζειν, καὶ σαλπίζειν ὡς μηκέτ' αὐτῷ  
ἔξῃναι, μηδὲ γρύζειν.

1. ἀκούετε, 2. person. imperat. præsente. ἀκούω, 6.  
coniug. audio, f. σω, p. κε. pass. ἠκούομαι.

2. φωνήεντες, vocat. plur. neut. ὁ, φωνήης, ἡ φωνήος καὶ  
τοῦ φωνήεντος, vocalis, ὅ hoc vocale: unde τοῦ φωνήεντος, vo-  
calis littera, subintelligendo γέγραμμαι. φωνή, vox.  
φωνεῖν, ὡ, loquor, sonum edo.

3. διχασαί, vocat. plur. 1. simp. διχασή, inde κ. δίκη,  
iust. δικάζω, ὦ, vel δικάζω, indico.

4. δέλτα, nomen litteræ neut. & indecl. est in ge-  
nit. quia ἀκούω, regit. genit.

5. λέγοντος, genit. ling. neut. part. præsente. λέγω,  
dico, f. ξω, p. χα, λέγῃ, sermo.

6. ἀφείλετο, 3. person. Aor. 1. med. ἀφαίρεσθαι, ἔμας  
ἀφείλετο aufero, passivè prior. ex ἀφ' cuius tollitur,  
& π mutatur in φ propter sequentem diphthongum  
aspiratam, & αἰρέω, capio, f. αἰρήσω, p. ἤρηκα, Aor.  
2. εἶλον, ἀέλω, cuius augmentum fit addito ι. Aor.  
3. med. εἰλόμην.

7. μὲν ἐνδελέχων, pro ἐνδελέχων ἐμῇ, assiduus  
semper mei, pro meum.

8. ἐντελέχων, vel ἐντελέχων, acc. ling. 1. simp.  
ἐντελέχεαι, vel ἐντελέχαι, assiduus, ἐντελέχης, ὁ, ἡ, ἢ  
perfectus, assiduus. ἔχω, habeo.

Audite, vocales Indices, delta dicentem,  
 sustulit meam ἐνδελέχεια, ἐντελέχεια volens  
 ἀσυνουσίαν

dici. contra omnes leges. audite thita plan-  
 gens & capitis capillos vellicans propter cu-  
 curbite amissionem. audite zita plangens  
 fistulâ canere, & tuba canere quod non amplius  
 ἴπφι liceat, nequidem hiscere.

2. ἀξιῶ, nominat. sing. neut. part. præsent. ἀξιόω,  
 ἴ, dignum esse censeo, pto, volo, f. ὠσω, p. ὠσω  
 ἀξιῶ, dignus.

10. λέγω, infinit. præsens pass. λέγω, dico, f. ἔγω,  
 p. χα, λόγῳ, sermo.

11. ἄρα, præter, contra. regit acc. in hac signifi-  
 catione.

12. πᾶς, acc. plur. masc. 5. simp. πᾶς, πᾶσι, πάν,  
 omnis & hoc omne, gen. παντός, πάσης, παντός.

13. νόμος, acc. plur. 3. simp. νόμῳ, lex. νομικός, ὁ,  
 νό, ἡ, legitimus, iustus.

14. οὐκ, nomen litteræ neut. & indecl. est hic in  
 genit. subintellecτο ἐκχέτε, audite, quod verbum re-  
 git genit.

15. κερών, genit. sing. part. præsent. κερών, 6.  
 coniug. pulso, plango, f. σω, p. κα.

16. κεφαλῆς, genit. sing. 2. simp. κεφαλή, caput. κε-  
 φαλικός, capitalis. κεφαλαιόω, ὠ, summam attingo, in  
 summa capita redigo.

17. τεχάς, acc. plur. 5. simp. τελεῖ, ἡ, per 3, pte-  
 lus, capillus, genit. τεχάς, per 4. τεχόν, pilosum  
 reddo.

18. τίμωνται, genit. sing. part. præs. nt. τίμων, 5. coniug. velle, vellico, f. ἵλω, p. ἑτίλλω. τιμωρός, vel-  
licatio.

19. ὅτι, in super, regit dat. in hac significatione:  
ὅτι τοῦ τῆς κολοκύνθης, ἐς ἐξῆς ἤ, quasi dicas, propter  
amississe cucurbitulam, pro ὅτι τῆς σερήσια, propter a-  
missionem: quia aliquando pro substantiuo ponitur  
infinitiuus cum articulo neutro in casu, in quo de-  
beret esse substantiuum.

20. κολοκύνθης, genit. sing. 2. simp. κολοκύνθη, vel  
κολοκύντη, ἢ, cucurbita.

21. ἐς ἐξῆς ἤ, infin. præs. pass. σερῆω, ὦ, circumf.  
primo, orbo. f. ἴσω, vel ἡσω, p. ἤκα, σερῆομαι, primo,  
amisso. σείξ, sterilis.

22. ῥῆ, nomen litteræ neut. & indecl. est hic in  
genit. subintellecto, ἀκῆτε, audite.

23. σὺείραν, infin. præsens, σὺείρω, vel σὺείρω.

Τίς ἂν τοῦτοι αἰάχοιτο, ἢ τίς ἐξαρχέσειε δίκη  
τοῦ; τὸ ποτηρότατον τῇ ταῦ; τὸ δὲ ἄρα ἔ το  
ὁμοφυλον τῆς σοιχείων μόνον ἀδικεῖ γὰρ,  
ἀλλ' ἡδὴ καὶ τοῦ, τὸ αἰθρώπειον μεταβέβηκε,  
τῶτοι τοῖς πρόποι. οὐ γὰρ ὅτι περὶ γε αὐτὸς καὶ  
εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσας.

1. τίς, quis, interrogatiuum, notatur accentu acu-  
to, ὁ καὶ ἢ τίς, quis, ὦ τίς? τὸ τίς? quid? genit. τίνος,  
accentu in prima.

2. ἐν, coniunctio cuius varii sunt usus. cum inter-  
rogatione, & optativo, cui sæpe additur particula  
ἢ indignantis sensum aliquem indicat, ut ὅδε γὰρ ἐν  
τῷ τοῦ ποιήσας ἐν, ut id feceris? que vultis ἀνελ-  
εῖν?

ὁ δὲ σὺ ἐλπίω; 4. ἐόντις. *sibilo, fistula cano*, f. *ἔω*, p. *χα*, *σὺ ἐλπίσθαι, sibilus. σὺ ἐλπίξ, ἰσθί, fistula.*

24. *ἑλπίσαι*, infinit. præsens. *ἑλπίσω*, *tuba cano*, videtur etiam dici *ἑλπίττω*, f. *ἴσω*, vel *ἴξω*, quasi à *ἑλπίττω*, *σάλπιγξ*, *tuba*, *σάλπισμα*, *tuba sonans*.

25. ὥς, *ut*, *itaque*, *quid*, iungitur infinitivo frequentius, rarius indic.

26. *μηκέτι* ὧς, pfo *μηκέτι* ὧς. *μηκέτι*, adverb. non amplius, ex *μή*, non, & *έτι*, amplius.

27. ὧς, dat. sing. ὧς, ὧτι, ὧς *ipse*, *ipsa*, *ipsum*.

28. *ἔξειται*, infinit. præsens verbi imperson. *ἔξει*, *licet*, ex præp. *ἐξ*, & 3. person. verb. *εἰμι*, *sum*.

29. *μηδέ*, adverb. *ne quidem*, *neque*.

30. *ἔω*, infinit. præsens, *ἔω*, *genuis*, *his*, *eo*, *minio*, f. *ἔω*, p. *χα*, *ἔωμαι*, *porcus*, *ἔω*, vel *ὄσω*, *quidquid minimum est*.

*Quis hæc ferat : aut quæ sat gravis erit pœna scelestissimo huic tau : Illud vero non sibi cognatum elementorum tantum ledit genus, sed iam etiam ad genus humanum transiit, hoc modo. non enim permittit ipsos rectâ ferri linguis.*

3. ἀναχέτω, 3. person. Aor. 2. optat. *med. ἀναχέτω*, *paior*, *fero*, ex *ἀνα*, & *ἔχω*, *habeo*. f. *ἔξω*, cum *ἔσπερο*, vel *χέσω*, à *χέω*, p. *ἔχικε*, Aor. 2. *ἔχεν*, *med. ἔχομεν*, optat. *χολομεν*, *χοῖτο*, *χοῖω*.

4. *καὶ*, conjunctio.

5. τίς, nominat. sing. *τίς*, cum acuto, *quis*, *quid*; genit. *τίου*, accentu in prima, *cuius*?

6. ἐξαρκεῖται, 3. person. sing. Aor. 1. Ἐολιχοπταῖ  
ἐξαρκεῖω, ὦ, 1. circumfl. sufficio, sum satis, ex arkeō,  
ὦ, f. ἴσω, p. ἔκκ. Aor. 1. ἀρκεῖμι, Ἐολ. ἀρκεῖσθαι. hic  
regit acc. cum præpositione πρὸς.

7. δίκη, nominat. sing. 2. simp. δίκη, ius, suppli-  
cium, pœna.

8. πονηρότερον, acc. sing. neut. superlat. gradus:  
πονηρότερος, scelestissimus; posit. πονηρός, scelestus,  
πόνος, labor, molestia. τέγομαι, facio.

9. τῷτῃ, acc. sing. neut. ἔτθ, ἔτι, τῷτῃ, hic, hæc,  
hoc, Attice ὅστις, hic, τὸ τῷτῃ, vel τῷτῃ, hoc: nam  
demonstrativis Attici addunt iota græcæ.

10. τὸ, artic. subiunct. in neutro quia refertur ad  
ἐν, hic ponitur cum coniunctione καί, pro ἐκεῖνο  
illud, quod sæpe fit.

11. ἔγωγε, coniunctio, nempe, igitur, sæpe nihil si-  
gnificat.

12. οὐ, non, sequente consonante.

13. ὁμοφύων, acc. sing. neut. ὁμοφύωνος, ὁ ὡς ἡ, qui,  
est eiusdem generis, vel tribus. R. φυλή, genus, gens,  
tribus: & ὁμός, similis.

14. σοιχείων, genit. plur. 3. simp. ὁ σοιχείων, ele-  
mentum, principium.

15. μόνος, adverb. solus, tantum. μόνος, solus.

16. ἀδικεῖ, 3. person. sing. present. ἀδικέω, ὦ, 1.  
circumfl. iniuriā afficio, ludo, f. ἴσω, p. ἔκκ, ex a prima-  
tuo, & ἀδικία ius.

17. γένος, acc. sing. 1. contract. τὸ γένος, ius, ge-  
nus, γένος, nasor.

18. καὶ ἤδη, pro καὶ ἤδη, sed iam etiam, con-  
iunctiones.

19. πρὸς, ad, regis accusat. in hac significatione

20. ἄνθρωπον, nomen adiect. in acc. neut. refer-  
tur ad γένος. ἄνθρωπος, αἱ οἱ, *homo*, α, *nm*. ἄνθρω-  
πος, *homo*.

21. μετέβαινα, 3. person. perf. μετέβαινω, *transco*,  
*transgredior*, ex μετέ, & βαίω, *gradior*, f. βῆσθαι, p.  
βέβαια, tanquam à βῆσθαι, Vide inuest. Them.

22. τόνον, acc. sing. Actiuus pro τόνον, Attici enim  
addunt iota graue pronomibus demonstratiuis,  
τόν, hic, & ἐκεῖν, ille.

23. τρόπον, acc. sing. 3. simp. ὁ τρόπος, *modus*, con-  
[vntudo. τρέπω, verito.

24. ὁπτρέπω, 3. person. sing. præs. ὁπτρέπω,  
*permitto*, *cure alicuius trado*, ex ὁπ, & τρέπω, γέν-  
ος 1. coniug. f. τρω, p. φα.

25. γι, dictio enclitica quæ ponitur ornatus  
causa.

26. αὐτός, acc. plur. masc. pronom. relat. αὐτός,  
αὐτή, αὐτό, *ipse*, *ipsa*, *ipsum*.

27. κατ' εὐδὺ, pro κατὰ εὐδὺ, recte, quasi dicas,  
*secundum rectum*. εὐδὺ, est acc. neut. εὐδύς, εὐδύς,  
εὐδύς, *rectus*, α, *nm*.

28. φέρεσθαι, præsens infinit. pass. φέρω, *fero*, f.  
οἶσω, Aor. 1. ἤνευκα, præt. med. Att. ὤνευκα. Vide in-  
uest. Them.

29. γλώσσας, dat. plur. γλῶσσα, Atticè γλῶττα,  
*lingua*.

Μᾶλλον δὲ, ὡς δικεσθαι, μετὰ ξυγὰρ μετὰ παλιν τοῦ  
 τῆς ἀνθρώπων πράγματα ἀνέμνησε πρὸς τῆς  
 γλώσσης, ὅτι καὶ αὐτῆς μετὰ τὸ μέθ, ἀπῆλασε,  
 καὶ γλώτῃαι ποιεῖ, πᾶν γλώσσας, ὡς γλώσσης ἀλη-  
 θὲς νόσιμα ταῦ. ἀλλὰ μετὰ δέσονται πάλιν ἐπὶ  
 ἐκ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συσφαγερέουσιν, ὡς ὅτι  
 ἐκ αὐτῆς πλημμελεῖ.

1. μάλλον, adverb. comparat. grad. *magis*, *am-  
 plius*, *potius*; iunctum particula δὲ, exponitur, *im-  
 deo*, *sed potius*. μάλα, valde, multum. *μαλιστα*, maxi-  
 me. ὡ, adverb. vocandi.

2. δικεσθαι, voc. plur. i. simp. *δικεσθῆς*, Index. *δικη-  
 sus*. *δικέω*, vel *δικέζω*, iudico.

3. μετὰ ξυ, adverb. *interim*.

4. με, pro *ἐμέ*, *me*, acc. sing. *ἐγώ*, *ego*.

5. πάλιν, adverb. *rursus deinde*.

6. ἀνθρώπων, genit. plur. 3. simp. ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπων;  
 homo. ἀνθρώπιζω, *homines imitor*, *humano more*  
*utro*.

7. πράγματα, nomin. plur. 5. simp. τὰ πράγματα, *res*,  
*πραττω*, *facio*.

8. ἀνέμνησε, 3. person. Aor. i. ἀναμνῆσθαι, ὡ, in memo-  
 riam veniendi, *admonere*. ex ἀνὰ, & μνῆσθαι, ὡ, *idem*, *f.*  
*μνῆσθαι*, Aor. ἐμνήσθαι, vnde ἀνέμνησθαι. μνῆσθαι, *reco-  
 dor*, *memoro*. ἀνέμνησε, in sing. etsi eius nominat.  
 sit pluralis, quia plurale neut. exigit verbum in  
 sing.

9. περὶ, *de*, regit genit. in hac significatione.

10. γλώσσης, genit. sing. 2. simp. γλῶσσα, *Artic*

Ἰνὰὐτὸν ὁδὸν, Iudices, interim enim me rursus  
 hominum res admonuerunt lingua, quod hu-  
 ius me parte abegerit, & γλῶττα faciat quā  
 γλῶσσα erat. ὁ lingua verè vitium tau. sed  
 me conferam rursus ad illud, & homini-  
 bus patrocinabor, in iis in quibus contra ip-  
 sos peccat.

γλῶττα, lingua.

11. ὅτι, quod, conjunctio quæ indicativum po-  
 stulat.

12. οὗτος, genit. scem. refertur ad γλῶσσης. οὗτος  
 οὗτη, τῆς, hic, haec, hoc, genit. τῆς, οὗτης, τῆς.

13. με, pro ἐμὲ, me, acc. sing. ab ἐγώ, ego.

14. μερῶ, acc. sing. i. contract. τῶ μερῶ, παρὰ  
 μερῶ, seu μερῶμαι, divido.

15. ἀπηλασε, 3. person. Aor. i. ἀπελάυνω, abigo, ex-  
 pello. ex ἀπὸ, & ἐλάυνω, agito, expello, f. ἄσω, p. αὐε,  
 ab ἔλω.

16. γλῶσσαν, & γλῶττα, acc. 2. simp. γλῶσσα, Atti-  
 cè γλῶττα, lingua.

17. ποιεῖ, 3. person. sing. i. circumf. ποιέω, ὦ, facio,  
 f. ἵσω, p. ἵκα.

18. ὦ, adverb. interdum vocantis, interdum ex-  
 i. amantis cum admiratione, ut hic.

19. ἀληθῶς, adverb. verè. ὁ ὅς ἢ ἀληθῆς, verus. ἀλ-  
 θεύω, verum dico.

20. νόσημα, voc. 5. simp. τὸ νόσημα, morbus, vitium,  
 ἢ νόσος, idem. νοσέω, ὦ, aegroto.

21. μετέβησομαι, i. person. sing. fut. med. μετέβηνα,

*digredior, transgredior; ex μετέ, & βαίνω, gradior; f. βήσω, & frequētiūs βήσομαι, p. βέβαια, tanquā à βάω.*

22. *πάλιν, adverb. rursus, iterum.*

23. *ἐπ' ἐκεῖνο, pro ὅτι ἐκεῖνο, est acc. neut. ἐκεῖν, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, ille, illa, illud. Iubauditur ὃ ὑφείκηκα, quod institueram.*

24. *ἀνθρώποις, dat. plur. ἀνθρώπων, homo.*

25. *συαγορεύω, 1. person. fut. 1. συαγορεύω, πατρὸς, 6. coniug. f. σω, p. χα, ex οὐν, & αγορεύω, concio. αγορεύω, forum, concio.*

26. *ὑπέρ, de super, coniunctio, regit genit. in hac*

*Δεσμοῖς γὰρ πῶς τρεβλῶν ἡ σπαράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν ὀπιχειρῶν. καὶ ὁ μὲν π. καλὸν ἰδὼν, καλὸν ἀπ' αὐτῶν βύβληται. τὸ δὲ π. περισπῶν, τάλων εἰπεῖν αὐτῶν ἀναγκάζει, ὅτι ἀπασιν π. ἰδὼν ἔχειν ἀξιοῦν. πάλιν ἔπειτα π. κλήμα. διαλέγεται τὸ δὲ, τλήμων γὰρ ὅτι ἀληθῶς ἰλήμα πεποίηκε τὸ κλήμα.*

1. *δεσμοῖς, dat. plur. 3. simp. ὁ δεσμός, vinculum. δεσμού, ὦ, λόγος, δέω, idem.*

2. *πῶς, dat. plur. dictionis enclitica. ὁ ἢ ἡ τις, ἢ τί, aliquis genit. τινός, accentu in ultima.*

3. *τρεβλῶν, infinit. praesens, τρεβλόω, ὦ, 3. circumf. τριγυροῦ, depravo, f. ὠσω, p. ὠχα. τρεβλὸς τριγυρῶν. τρεβλῶν, περιγυροῦ.*

4. *σπαράττειν, infinit. praesens σπαράττω, lacerare, disserpere, 4. coniug. f. ἔω, p. χα. σπαράττω, frustram rei lacerat.*

5. *αὐτῶν, genit. plur. relat. αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse,*

## Significatione.

27. ὅν, genit. plur. neut. articuli subiunctivi, ὅς, ᾧ, ὃ, qui, quæ, quod.

28. εἰς, in. regit acc.

29. αὐτῶν, acc. plur. masc. relativi, αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse, ipsa, ipsum.

30. πλημελεῖ, 3. person. præsent. πλημελεῖω, ᾧ, 1. circumf. meoconne me gero, parco, f. ἴδω, p. ηκε, πλημελεῖς, ὅς, ἡ, qui est contra modulationis portam, viciosus. ex μέλος, eos, ὅ, carmen, melodia; & πλητ, præter.

Vinculis enim quibusdam torquere & discerpere ipsorum vocem conatur. & si quis aliquid pulchrum videns; καλὸν appellare vult: aliud vero ταν irruens, παλὸν dicere ipsum cogit, in omnibus. prærogativa habere vult. τανισίμη alius de palmitate differit: hoc vero ταν (audax enim est vere) τλήμα fecit quod erat κλήμα.

ἴψα, ἴψυμ, φωνῇ, acc. sing. 2. simp. φωνή, vox. φωνέω, ᾧ, loquor.

6. ὀπιχειρῇ, 3 person. sing. præsent. ὀπιχειρέω, ᾧ, 1. circumf. admonéo, conor, f. ἴδω, ηκε. ἡ χειρ, manus.

7. ἴς, acc. sing. neut. ἴς, ἡ, aliquis, τὸ, τί, aliquid.

8. καλῶν, acc. sing. neut. καλός, ὁ, pulcher; α, um. Dares mutato κ in τ dicunt, ταν, κάλος, eos pulchris ἴδω.

6. ἴδων, Aor. 2. part. act. ἴδω, intelligo, video, f. med. ἴσομαι, p. med. οἶδα, Aor. 2. act. εἶδον, per ε, in cæteris modis per ι, vel α indifferentes.

10. εἶπαι, Aor. 2. infinit. ἔπω, verbum inusitatum, dico, Aor. 2. vsitatus εἶποι, augetur addito εἶπα, & seruat augmentum per omnes modos.

11. βύλεσθαι, 3. person. sing. βύλομαι, βύλα non autem βύλη, βύλεσθαι, volo, vis, vale, f. ἡσόμεθα, p. ημε βύλημα, voluntas.

12. τὸ δέ, pro ἐκεῖνο, illud. nam articulus. ὃ δὲ τὸ, cum partic. δέ, vel γέ, ponitur per demonstratiuum οὗτος, hic, & ἐκεῖνος, ille.

13. παρῆσπερον, nominat. neut. part. Aor. 2. act. παρῆσπιπῶ, irrumpro, irruo, ex ὄρα, eis, & πίπῶ, cado, f. πῶσω, p. πέπῶκα, à πῶ, Aor. 2. ἔπεσον à περῶ.

14. ὧρον, Doricè, pro καλόν. vide supra.

15. αὐτοὺς, acc. plur. masc. αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse, ipsa, ipsum.

16. ἀναγκάζει, 3. person. sing. ἀναγκάζω, 4. coniug. cogo, impello, f. σω, p. κε. ἀνάγκη, necessitas.

17. ἐν, in, regit dat, semper.

18. ἅπασιν, dat. plur. neut. ἅπας, ἅπασιν, ἅπας, omnis, totus, universus.

19. προεδείκνυ, acc. sing. 2. simp. προεδείκνυ, sedis, vel loci prerogativa, quam gallicè dicimus, présence. προεδέκ, prima sedes. ἔδεα, sella, sedes. ἐζομαι, sedeo.

Καὶ ὁ μόνος γὰρ τῶν τυχόντων ἀδικεῖ, ἀλλὰ ἡδὲ καὶ τὸ μέγαλον βασιλεῖ, ὃ καὶ γὰρ καὶ θέλασσαν εἰς αὐτὸν φάσι, καὶ τῆς αὐτῆς φάσεως ἐκστῆναι. τὸ δὲ καὶ τὸ ἐπιβλεῦναι, καὶ Κύριοι αὐτὸν οἶσα Ἰϋρόν τινα ἀπέφηνεν. οὐτὼ μὲν οὐκ ὄντι ἐς φωνὴν ἀδράσας ἀδικεῖ.

20. ἔξαι, infinit. præsens, ἔχω, habeo, f. ἔξα, cum aspero, f. ἔχηκε, Aor. 2. ἔχον, à χέω.

20. ἀξιῶν, nominat. neut. f. art. præsens. ἀξιόω, ᾧ, 3. (i cum fl. volo, puto, f. ὠσω, p. ὠκα, ἀξία, dignitas, meritum ἀξίον, dignus

22. πάλιν, πάλιν, iterum, adverb.

23. ἕτερον, nominat. sing. masc. ἕτερον, ἕτερον, ἕτερον, alter, alius.

24. τέει, de, regit genit. in hac significatione.

25. κλήματ, genit. sing. 5. simp. κλήμα, τ, palmes,

26. λέγουμαι, 3. person. præsens. λέγομαι, dissono, sermonem habeo, f. λέξομαι, Aor. διελέξαμην, p. λέλογα, λέγω, dico.

27. τ, δέ, pro εκείνο, illud, subaud. ταν.

28. τλήμων, nominat. neut. ὁ, ἡ τλήμων, καί τὸ τλήμων, οἶος, miser, εὐκταμένος, andax. ἔλαω, vel τλάω, ᾧ, perfero, audio.

29. εἰν, 3. person. sing. verbi εἰμι, sum: additur, ob vocalem sequentem.

30. ἀληθώς, verè, adverb. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καί τὸ ἀληθές, verus. α, um.

31. τλήμα, Doricè pro κλήμα, palmes.

32. ποίηκε, 3. person. præt. ἀσ, ποιέω, ᾧ, i. circumfl. facio, ποιητής, factor, poeta.

Nec solum plebeios injuria afficit, sed iam etiam magno regi, cui & terram & mare celsisse dicunt, & suâ ipsorum auctoritatem excessisse: istud etiam ipsi infidiatur & Cyrus ipse cum sit, Τυρόν aliquem exhibet, & ita quidem quantum ad vocem homines ladit.

1. μοῖον, adverb. *solum*, μοῖον, *solus*, *unicus*.
2. τυχόντες, acc. plur. masc. Aor. 2. ὁ τυχόν, *sepe exponitur*, *quibus*, *villis*, *plebeius*. τυγχάνω, *sum*, *contingo*. f. τεύχομαι, p. τετόχηχα, Aor. 2. ἐτυχον. τύχη, *fortuna*.
3. ἀδικεῖ, 3. person. sing. præs. ἀδικέω, ὦ, 1. *circumf. iniuriā afficio*, *iniuste ago*, ἥσω, p. ηκε, *ex a priuatio*, & δίκη, *ius*.
4. ἀλλ' ἢ δὴ καὶ, pro ἀλλὰ ἢ δὴ καὶ *sed iam etiam*, conjunctiones.
5. μεγάλῳ, dat. sing. masc. ὁ μέγας, μεγάλη, τὸ μέγα, *magnus*, α, ητι, genit. μεγάλῳ, μεγάλης, μεγάλης, *vide heterocl.*
6. βασιλεῖ, dat. sing. 3. contract. ὁ βασιλεὺς, *rex*. βασιλέω, *regno*.
7. ᾧ, dat. sing. masc. artic. subiunct. ὅς, ἰ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*.
8. γῆν. acc. sing. 1. simp. γῆ, *terra*; in prosa vsurpatur pro γαῖα.
9. θάλασσαν, acc. sing. 1. simp. θάλασσα, *mare*.
10. εἶξαι, Aor. 1. infinit. act. εἶκω, 2. coniug. *similis sum*, *cedo*, f. εἶξω, εἶχα. εἰκῶν, οἶον, ἡ *imago*.
11. φασί, 3. person. plur. φημι, φῆς, φησὶ, &c. *dico*, *dicis*, *dicie*, f. φήσω, Aor. 2. ἔφην, & per aphæresin φάω, *vide Anomala in μι*.
12. αὐτῶν, genit. plur. relat. αὐτός, αὐτή, αὐτό, *ipse*, *is*, *illa*.
13. φύσεως, genit. sing. Atticus 1. contract. ἡ φύσις, *natūra*, *origo*. φύω, *gigno*.
14. ἐκστῆναι, Aor. 2. infinit. act. ἐξίστημι, *de statu delicio*, *immo*. ἵστημι, *statuo*, f. στήσω, Aor. 2. ἔστην, inf. στήναι, *hic Aoristus neutrā, seu passivam habet significationem*, sicut & perfectum ἔστηκα, vel Doricè ἔστακα.

15. τὸ δέ, pro ἐκεῖνο, illud, ὁ, ἡ, τὸ, art. præposit.  
 Qui sæpe ponitur pro demonstrativis ὅτος, & ἐκεῖνος.

16. τὰτα, dat. sing. ὅττω, ὡτι, τὰτα, hic, hæc, hoc,

17. ἐπιβλεῖν, 3. person. sing. ἐπιβλέω, 6. con-  
 iug. insidior, consilium aduersus quempiam in eo, f.  
 ου, p. κτ. βάλῃ, consilium. βελέω, deliberare.

18. Κῦροι, acc. sing. 3. simp. Κῦρ, Κυρι, rex Per-  
 sarum: Doricè τῦρ, mutato κ in τ.

19. αὐτοῖ, acc. sing. masc. relat. αὐτός, αὐτή, αὐτό  
 ipsa, ipsa, ipsum.

20. οἷ, acc. sing. masc. εἰμι, sum: part. ὢν, οὔτ,   
 existens.

21. τινί, acc. sing. masc. ὅς, ἡ τις, aliquis: genit.  
 τινός, accentu in ultima.

22. ἀπέφηνεν, 3 person. Aor. 1. act. cui additur, ob  
 sequentem vocalem; ἀποφαίνω, 5. coniug. ostenda,  
 exhibeo, efficio, ex ἀπ, & φαίνω, ostendo, f. ἀνῶ, p.  
 5κα, Aor. 1. ἔφηνεν per η, diphthongum, vel ἔφηνεν per  
 η vocalem; nam η penultima Aoristi 1. 5. coniugatio-  
 nis, veniens ex αι, presentis indifferenter admittit  
 iota subscriptum, vel non admittit.

23. ὅτω, adverb. ὅτω, ita, sequente consonante,  
 ὅτως, sequente vocali.

24. μήν, coniunctiones quæ sic iunctæ significant,  
 ὅτι, quidem, cæterum, ac enim.

25. ὅσον, quantum, adverb.

26. ἐς, in, ad, præpositio, regit acc.

27. φωνήν, acc. sing. 2. simp. φωνή, vox, φωνέω, ᾧ, lo-  
 quor.

28. ἀνδρώπεις, acc. plur. 3. simp. ὁ, ἡ, ἀνδρῶπις, homo.

29. ἀδίκη, 3. person. sing. present. ἀδίκηω, ᾧ, ladeo,  
 iniuriā afficio, f. ησῶ, p. ηκ, δίκη, ius.

Ἔργω δὲ πῶς κλαίουσιν ἄνθρωποι, καὶ τὴν αὐτῶν  
τύχην ὀδυρόνται, καὶ Κάδμω καταρῶνται πολλάκις,  
ὅτι τὸ ταῦτ' εἰς τὸ τῶν σοιχίων γυνὴ παρήγαγε.  
τὰ γὰρ τέττα σέματι φασὶ τὰς τυρανίδας ἀναλίσ-  
θῆσαι, καὶ μεμνημένους αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐπει-  
τα χήματι τοιούτῳ ξύλα τεκτῆναι, ἄνθρω-  
πος ἀσποχολοπίζειν ἐπ' αὐτά. ὃ δὴ τέττα, καὶ  
τὰ τε νήματα τὰ ποιηρῶν τὴν ποιηρῶν ἐπωνυμίαν  
σαυελθεῖν.

1. ἔργω, dat. sing. 3. simp. ἔργον, opus, factum, res.  
ἰσχυρομαι, operor.

2. πῶς, quomodo? adverbium interrogativum.

3. κλαίουσιν, 3. person. plur. present. κλαίω, vel κλαῖω.

6. coniug. ploro, eiolo, f. κλαύω, δε κλαύομαι, p. κε-  
κλαῦμα, κλαῦμα, ploratus.

4. ἄνθρωποι, nominat. plur. ἄνθρωποι, homo.

5. αὐτῶν, genit. plur. αὐτῶν, αὐτῶν, ipse, ipsa, ip-  
sum.

6. τύχην, acc. sing. 2. simp. fortuna, fors. τυγ-  
χάνω, coningo.

7. ὀδυρόνται, 3. person. plur. ὀδυρόμαι, ploro, lamen-  
tor, 5. coniug. f. ὀδυρῶμαι, p. ἄδυρμαι, ὀδυρμα, lamen-  
tatum.

8. Κάδμω, dat. sing. 3. simp. Κάδμος, Cadmus, no-  
men viri qui græcas litteras inuenisse fertur.

9. καταρῶνται, 3. person. plur. καταρῶμαι, ωμαι, exor-  
ror, diras imprecor, f. ἀσομαι ἀρε, neces, imprecatio.

10. πολλάκις, sæpè, adverb.

11. ὅτι, quod, propterea quod, coniunctio, iungi.

*Re Vera, quomodo? plorant homines, & suam sortem deflent, & Cadmo imprecantur sapè, quòd Tau in litterarum genus induxerit. nam huius corpus dicunt tyrannos secutos, & imitatos ipsius figuram, postea figurâ simili ligna fabricantes, homines affixisse ad ea: deindeque huic fabricæ scelerata improbam appellationem obuenisse.*

etur indicatiuo.

12. εἰς, in, ad, præpositio, regit acc. semper.

13. σοιχείω, genit. plur. 3. simp. & σοιχέω, clementem, principium.

14. γίνομαι, acc. sing. 2. contract. γένεσθαι, & γένεσθαι, nascor.

15. ἀφίγωγε, person. Aor. 2. aē. ἀφίγω, deduco, in medium adduco, ex ἀφ, & ἵγω, duco, f. ἄγω, p. ἔλα, vel Atticè ἄγηκα, & ἄγηκα, Aor. 2. ἔβον, Atticè ἔγαγον.

16. τὸτ, genit. sing. neut. ἔτ, ἄτ, τὸτ, hoc, hac, hoc.

17. σῶματι, dat. sing. 5. simp. & σῶμα, corpus. regitur à verbo ἀκολουθεῖω.

18. φασί, 3. person. plur. φημι, dico, f. οἶσω, Aor. 2. ἔφην, & per æpheresin. ἤ, vide Anomala in μι.

19. τυραννεις, acc. plur. 3. simp. ὁ τυραννεις, tyrannus, rex.

20. ἀκολουθεῖν, acc. plur. part. Aor. I. ἀκολουθεῖω, ὠ, sequor, comisor, imitor, f. νέω, p. νηα. regit dat,

vel genitium cum prap. μετ'. ἀκολουθῶ, ὁ, ἡ, ἱ, co-  
mes, podissequens, conueniens.

21. μιμηταί, acc. plur. part. Aor. I. med. μεμει-  
μαι. ἔμμι, I. circumf. imitor, f. ἵπομαι, μῖμι, imita-  
tor, histrio, mimus.

22. αὐτῷ, genit. sing. αὐτοῦ, αὐτῇ, αὐτό, ipse, ipsa, ip-  
sum.

23. πῶμα, acc. sing. 3. simp. τὸ πῶμα, figment-  
um, πῶσω, figo.

24. ἔταῦ, aduerb. deinde, postea. εἴ, idem.

25. χήματι, dat. sing. 3. 3. simp. ἔχῃμα, ἔχῃμα, 3. simp. habuis,  
figur. ἔχω, habeo, præt. pass. ἔχηναι, vnde ἔχῃμα.

26. τοῖς, dat. sing. τοῦτος, ἡ τοῦτη, τὸ τοῦτο, vel  
τοῦτων, talis, ὅ hoc tale, οὗ τοῦτος, talis, & ἔτι, hic.

27. ξύλα, acc. plur. 3. simp. τὰ ξύλα, lignum, ξυλι-  
νός, ligneus.

28. τεκτίνομαι, acc. plur. part. Aor. I. 3. 3. τεκτίνω,  
3. coniug. fabrico, f. αὐῶ, Aor. I. ἐτέκνηνα, per « diph-  
thongum, vel ἐτέκνηνα, per « vocalem; nam « penul-  
tima Aoristi primi 3. coniugationis veniens ex ae  
præsentis scribitur per « vocalem, vel « diphthongū.

29. ἀνδράποδοι, acc. plur. 3. simp. ὁ, ἡ, ἱ, ἀνδράποδοι,  
pauper.

30. ἀνασκοπεῖν, infinit. præsens. ἀνασκοπεῖω, in

Τῶτων οὖν ἀπάντων ἐνεκα, πόσων θανάτων  
τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε, ἐγὼ μὲν γὰρ οἶομαι  
δυσχερῶς τὸ το μόνον εἰς τὴν τῷ ταῦ πτωχείᾳ ὑπο-  
λείπεσθαι, τὸ τῷ χήματι τῷ αὐτῷ τὴν δίκην  
ὑποχῆν. Ὁ δὲ ταυρὸς εἶ, ὑπερβαίνει μὲν ἐν-  
δοξάζει, ὑπερβαίνει δὲ αἰσχροπρεπὲς ὀνομάζειται.



1. τῶν; genit. plur. ὧν, αὐτῶν, τούτων, hic, hæc, hæc.
2. ἐν, igitur, erga, conjunctio.
3. ἀπὸ τῶν, genit. plur. ἀπὸς, ἀπὸς, ἀπὸς, omnis, totus. πᾶς, omnis.
4. ἐνεκα, propter, causa, gratia, prepositio quæ regit genit. & semper postponitur.
5. πόσῳ, genit. plur. πόσους interrog. quantus, quotiens? in plurali πόσῳ, πόσους ὅσους, quantus.
6. δυνάμει, genit. plur. 3. simp. δυνάμει, μοι. δυνάμει, μοι, Aor. 2. ἐδυνάμην.
7. ἄξιον, acc. neut. ἄξιον, ἄξιον, ἄξιον, dignus: regit genitium.
8. εἶμι, infinit. præsens verbi εἶμι, sum, f. εἶσομαι.
9. νομίζετε, 2. person. plur. præsent. νομίζω, lego, fancio, puto, censeo, f. ἴσσω, p. οὐκ, νομίζω, lex.
10. ἐγὼ ἰδὲ καὶ: ego quidem, equidem. ἐγὼ, pronomen, genit. ἐμῶ.
11. οἶμαι, 1. person. præsentis, frequentius, οἶμαι, per contractionem, puto, f. οἶσομαι, p. ὤμαι, Aor. οἶκα.
12. ὑπὲρ, adverb. ὑπὲρ, ὑπὲρ, ὑπὲρ, in super.
13. τῷτο, acc. neut. ὅτῳ, αὐτῷ. τῷτο. hic, hæc, hæc.
14. μόνον, acc. sing. neut. μόνον, solus. μόνον, solus.
15. ἐν, prepositio serviens accusatio, in, ad.
16. τιμωρέω, acc. sing. 2. simp. τιμωρέω, ultio, supplicium, τιμωρέω, punitio, ultio.
17. ὑπολείπειν, infinit. præsens pass. ὑπολείπω, relinquo, ex pro. & λείπω, relinquo, f. ἔλω, p. ἔλεφα, med. visitatus, ἔλεπα.
18. χιῶνι, dat. sing. 3. simp. τὸ χιῶνι, habitus, fr.

παρὰ, ἔχω, habeo.

19. τὸ, articulus, eleganter repetitus, pro τὸ χηματι, τὸ αὐτῶ, pro τὸ χηματι ἐκείνῳ αὐτῶ, in figura illa/na.

20. αὐτῶ, genit. relat. αὐτὸς, αὐτῇ, αὐτὸ, ipse, ipsa, ipsum.

21. Δίκην, acc. sing. 2. simp. δίκην, ius, lis, supplicium, δικάζω, ὦ, παρὰ, condemnatio.

22. υποχεῖν, Aor. 2. infinit. ὑπέχω, suppono, ὑπέχω δίκην, παρὰ μὲν sustineo, iudicium subeo, causam dico, ex ὑπο, & ἔχω, habeo, f. ἔχω, p. ἔχηκα, Aor. 2. ἔχον, à χέω.

23. ὅ, nominat. neut. ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod: eius substantivum est χημα.

24. δὲ, sanè, verò, porò, semper postponitur.

25. σωρὸς, nominat. sing. 3. simp. ὁ σωρὸς, palus ligneus, cruci, σωρῶ, cruci affigo.

26. αὐτῶ, infinit. præsens verbi εἰμι, sum. σωρὸς αὐτῶ, crucem esse; σωρὸς in nominatio, quia infinitivus nominativus habet ante se, cum in eadem persona subsistit oratio, ut λέγω φίλος εἶναι, dico amicum me esse, habet autem accusativum cum oratio non subsistit in eadem persona, ut φημι τὸν, ἀγαθὸς αὐτῶ, dico istos esse bonos.

27. ἀπὸ, à, ab, post verbum passivum regit genit.

28. τὸν, ὅτι, αὐτῶ, τὸν, hic, hæc, hoc.

29. διμικρυῖν, 3. person. sing. Aor. 1. pass. διμικρυῖν, ὦ, fabrico, efficio, f. ἔκω, p. ἔκω, pass. ἔκω, vnde Aor. 1. pass. ἐδιμικρυῖν, R. ἔκω, ἔκω.

30. ἀπὸ, ἀπὸ, genit. plur. regitur à verbo passivo

1. propositione ἐσθ', ἡ δὲ πΘ, hemo.  
 2. ἑσθ' ἡ δὲ πΘ, 3. person. sing. pass. ὀνομαζέσθαι,  
 nomino, appello f. ἄσθ, p. εἰς, ὀνομα τὸ, no-  
 men.

ΤΕΛΟΣ. FINIS.

